

ทำทรงนิยมซึ่ง

The Subculture of Teenager and Motorcycle in Thailand

นาย พรชพล เขมณีพิรุณธ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

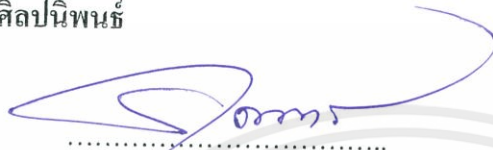
ปีการศึกษา 2561 - 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นสาร พัฒนสุทธิชิตกุล)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองคาล)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนอมนวล เดชกนิวงค์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรังกษ์)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

ทำทรงนิยมซึ่ง

The Subculture of Teenager and Motorcycle in Thailand

ชื่อ – สกุล

นาย พรชัยพล เชนนิพิฐพนธ์

รหัสนักศึกษา

58020505

สาขาวิชา

ภาพพิมพ์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์

ปีการศึกษา

2561 - 2562

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

เด็กวัยรุ่นแต่ละคนมีความคิดและความชอบที่แตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าจะพูดถึงกลุ่มวัยรุ่นที่ชื่นชอบในการขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วบนท้องถนนสาธารณะหรือที่เรียกกันว่าเด็กแว้น สถานภาพที่ถูกหล่อหลอมและถูกจำกัดความด้วยคำว่าเด็กแว้น ทุกสิ่งล้วนมี 2 ด้านเสมอ สิ่งที่ทำย่อมมีเหตุผล การกระทำดังกล่าวทำให้เด็กแว้นเกิดความภาคภูมิใจและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสังคมของเด็กแว้น จึงทำให้เกิดขึ้นของวัฒนธรรมย่อย ความรักที่มีต่อเพื่อนพ้องและรถจักรยานยนต์ สร้างความคิดใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม มุมมองที่บุคคลทั่วไปไม่ได้มองลึกลงไปถึงเหตุผลของการกระทำ ทำให้เด็กแว้นคือภาพลบของสังคม แต่ถ้าหากลองเปิดใจหามุมมองอีกด้านที่เด็กแว้นต้องการจะสื่อต่อสังคม ก็อาจจะทำให้ได้รับรู้ถึงเรื่องราวและความคิดใหม่ๆ ที่ทำให้เข้าใจเด็กแว้นมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คณากร คชาชีวะและ อาจารย์ สุรัตน์ เศษแสง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจน ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณบิดาและมารดาของข้าพเจ้าและทุนจาก ภาควิชาจิตรศิลป์ ที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำศิลปนิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อนๆ นาย ณัฐวุฒิ กลิ่นบุญ ผา นาย กรชนัท พิพัฒน์ และ นาย ธนัท ท้าวไตรภพ ที่คอยเป็นผู้ช่วยในการดำเนินงาน ขอขอบคุณ โปรแกรม Adobe Photoshop CC 2018 ที่เป็นโปรแกรมในการดำเนินงาน ขอขอบคุณประสบการณ์ การทำงานเกี่ยวกับภาพถ่ายจากอาจารย์ สุรัตน์ เศษแสง ในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

พรชัยพล เขมณีพิรุฬณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	4
บทที่ 2 อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	6
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากพื้นที่จริง.....	6
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	8
2.2.1 ทามูระ ยูอิชิโร (Tamura Yuichiro).....	8
2.2.2 แม็กซ์ิม กูยอน (Maxime Guyon).....	10
2.3 อิทธิพลจากข่าวที่เกิดขึ้นจากเด็กแว้น.....	12
2.4 อิทธิพลจากสังคมออนไลน์ (Social Media).....	14
2.5 อิทธิพลจากสังคมสิ่งแวดล้อม.....	16
บทที่ 3 การดำเนินงานและการสร้างสรรค์ผลงาน.....	17
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	17
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยภาพถ่าย.....	28
3.2.1 เทคนิควิธีการ.....	28
3.2.2 วัสดุอุปกรณ์.....	32
3.2.3 กระบวนการตกแต่งภาพ.....	35
3.2.4 กระบวนการพิมพ์งาน.....	39
3.2.5 การติดตั้งผลงาน.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน.....	42
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	42
4.1.1 เอกภาพ (Unity)	43
4.1.2 ความสมดุล (Balance)	46
4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)	47
4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)	49
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	51
4.2.1 รูปทรง (Forms)	51
4.2.2 ลักษณะพื้นผิว (Textures)	55
4.2.3 เส้น (Lines)	57
4.2.4 สีและแสงเงา (Colors and Shadows)	59
บทที่ 5 บทสรุป.....	61
บรรณานุกรม.....	63
ภาพผลงานศิลปะ.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	68

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 แดงบางทรายร้านตกแต่งรถจักรยานยนต์ชื่อดังในจังหวัดชลบุรี.....	7
ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายกลุ่มเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี.....	8
ภาพที่ 2.3 ทามูระ ยูอิจิโระ. 2017. ราตรีสีรุ้ง.....	9
ภาพที่ 2.4 ทามูระ ยูอิจิโระ. 2017. ราตรีสีรุ้ง.....	9
ภาพที่ 2.5 ภาพถ่ายรถยนต์ของ Maxime Guyon.....	11
ภาพที่ 2.6 ภาพถ่ายล้อรถยนต์ของ Maxime Guyon.....	11
ภาพที่ 2.7 ข่าวสดนำเสนอภาพข่าวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 31 มีนาคม 2561.....	12
ภาพที่ 2.8 เด็กแว้นรวมตัวกันเพื่อแจกของเด็กยากไร้ในวันเด็ก 14 มกราคม 2560.....	12
ภาพที่ 2.9 เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการกวาดล้างเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี.....	13
ภาพที่ 2.10 ข่าวทางโทรทัศน์เจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดจับเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี.....	13
ภาพที่ 2.11 ข่าวกิจกรรมที่เด็กแว้นได้จัดขึ้น.....	13
ภาพที่ 2.12 เพจข่าวสารเด็กแว้นในสังคมออนไลน์.....	14
ภาพที่ 2.13 ข้อมูลผู้ใช้ของเด็กแว้นที่มีการนำเครื่องรถ.....	15
ภาพที่ 2.14 การสร้างกิจกรรมเพื่อนร่วมตัวกันแลกเปลี่ยนทัศนคติ.....	15
ภาพที่ 2.15 ตัวข่าวเข้าในช่วงที่เป็นเด็กแว้น.....	16
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1.....	19
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2.....	19
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3.....	19
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4.....	19
ภาพที่ 3.5 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1.....	20
ภาพที่ 3.6 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2.....	20
ภาพที่ 3.7 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3.....	20
ภาพที่ 3.8 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4.....	20
ภาพที่ 3.9 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5.....	20

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.10 ภาพจริง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 6.....	20
ภาพที่ 3.11 ภาพจริง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 7.....	21
ภาพที่ 3.12 ภาพจริง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 8.....	21
ภาพที่ 3.13 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 1.....	21
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1.....	23
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2.....	23
ภาพที่ 3.16 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3.....	23
ภาพที่ 3.17 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4.....	23
ภาพที่ 3.18 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 1.....	23
ภาพที่ 3.19 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 2.....	23
ภาพที่ 3.20 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 3.....	24
ภาพที่ 3.21 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 4.....	24
ภาพที่ 3.22 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 5.....	24
ภาพที่ 3.23 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 6.....	24
ภาพที่ 3.24 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 2.....	24
ภาพที่ 3.25 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1.....	26
ภาพที่ 3.26 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2.....	26
ภาพที่ 3.27 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4.....	26
ภาพที่ 3.28 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4.....	26
ภาพที่ 3.29 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5.....	26
ภาพที่ 3.30 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 6.....	26
ภาพที่ 3.31 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 1.....	27
ภาพที่ 3.32 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 2.....	27
ภาพที่ 3.33 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 3.....	27
ภาพที่ 3.34 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 4.....	27
ภาพที่ 3.35 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 3.....	27
ภาพที่ 3.2.1.1 เบื้องหลังการทำงานในพื้นที่จริง.....	29
ภาพที่ 3.2.1.2 เบื้องหลังการทำงานในพื้นที่จริง.....	29
ภาพที่ 3.2.1.3 การสร้างสื่อออนไลน์เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายของเด็กแว้น.....	30

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.2.1.4 การติดต่อพูดคุยกับกลุ่มเด็กแว้นเพื่อดำเนินงาน.....	31
ภาพที่ 3.2.1.5 การแจ้งกิจกรรมของกลุ่มในสังคมออนไลน์.....	31
ภาพที่ 3.2.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการถ่ายภาพ กล้อง DSLR Nikon D5500.....	32
ภาพที่ 3.2.2.2 ขาตั้งกล้องหัวบอล Manfrotto.....	33
ภาพที่ 3.2.2.3 ฟ้าดำขนาด 1x1 เมตร.....	34
ภาพที่ 3.2.2.4 กล้องฟิล์ม ฟิล์ม Kodak 200.....	34
ภาพที่ 3.3.3.1 นำภาพเข้า โปรแกรม Photoshop.....	35
ภาพที่ 3.3.3.2 การใช้คำสั่ง Filter.....	36
ภาพที่ 3.3.3.3 วิธีการทำให้ภาพคมชัดมากขึ้น.....	36
ภาพที่ 3.3.3.4 วิธีการทำให้ภาพคมชัดมากยิ่งขึ้น.....	37
ภาพที่ 3.3.3.5 การรวม Layer.....	37
ภาพที่ 3.3.3.5 การปรับค่าสี.....	38
ภาพที่ 3.3.3.6 การบันทึกภาพ.....	38
ภาพที่ 3.3.5.1 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 1.....	40
ภาพที่ 3.3.5.2 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 2.....	41
ภาพที่ 3.3.5.3 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 3.....	41
ภาพที่ 4.1 ผลงาน โครงการที่ 1 ทำทรงนิยมซึ่ง.....	42
ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 1.....	43
ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 2.....	44
ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 3.....	45
ภาพที่ 4.5 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพ.....	46
ภาพที่ 4.6 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวชิ้นที่ 1.....	47
ภาพที่ 4.7 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวชิ้นที่ 2.....	48
ภาพที่ 4.8 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวชิ้นที่ 3.....	48
ภาพที่ 4.9 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 1.....	49
ภาพที่ 4.10 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 2.....	50
ภาพที่ 4.2.1.1 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ก.....	51
ภาพที่ 4.2.1.2 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ข.....	52
ภาพที่ 4.2.1.3 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ค.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและห้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.2.1.4 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชั้นที่ ง.....	53
ภาพที่ 4.2.1.5 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชั้นที่ จ.....	53
ภาพที่ 4.2.1.6 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชั้นที่ ฉ.....	54
ภาพที่ 4.2.2.1 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชั้นที่ ก.....	55
ภาพที่ 4.2.2.2 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชั้นที่ ข.....	55
ภาพที่ 4.2.2.3 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชั้นที่ ค.....	56
ภาพที่ 4.2.2.4 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชั้นที่ ง.....	56
ภาพที่ 4.2.3.1 การวิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ ก.....	57
ภาพที่ 4.2.3.2 การวิเคราะห์ผลงานเส้นชั้นที่ ข.....	58
ภาพที่ 4.2.4.1 การวิเคราะห์สีและน้ำหนักแสงเงา ภาพที่ ก.....	59
ภาพที่ 4.2.4.2 การวิเคราะห์สีและน้ำหนักแสงเงาภาพที่ ข.....	60
ภาพที่ 4.2.4.3 การวิเคราะห์สีและน้ำหนักแสงเงาภาพที่ ค.....	60
ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมซึ่ง ชั้นที่ 1.....	65
ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมซึ่ง 2.....	66
ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมซึ่ง 3.....	67

บทที่ 1

บทนำ

ทำทรงนิยมซึ่งหมายถึงบุคคลที่พยายามทำตัวให้มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม โดยที่มีความนิยมหรือชื่นชอบการขับซั้รรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วและอันตราย สังคมเรียกกลุ่มบุคคลเหล่านี้ว่าเด็กแว้น ทำทรงนิยมซึ่งจึงเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ถูกสร้างขึ้น โดยกลุ่มวัยรุ่นที่เรียกตนเองว่าเด็กแว้น

1.1 ความสำคัญของโครงการ

สังคมประเทศไทยในปัจจุบันเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นอย่างมาก ซึ่งปัญหาหนึ่งอย่างที่เราเห็นได้ชัดและยังแก้ไขกัน ไม่ได้นั่นก็คือปัญหาวัยรุ่นที่ชอบขับซั้รรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วและอันตรายบนถนนสาธารณะในเวลากลางคืนหรือที่สังคมเรียกกันว่าเด็กแว้น เด็กแว้นหมายถึงวัยรุ่นอายุประมาณ 13 – 28 ปี ที่ขับซั้รรถจักรยานยนต์ไปเป็นกลุ่มในเวลากลางคืนมีลักษณะการแต่งตัว ทรงผมและรสนิยมการฟังเพลงคล้าย ๆ กัน คำว่าแว้นนั้นมาจากเสียงท่อร์รถจักรยานยนต์ของวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้ เป็นเสียงที่ดังและก่อความเดือดร้อนให้ชาวบ้านอย่างมาก สังคมตีตราว่าเด็กแว้นคือปัญหาและเป็นภัยต่อสังคม (ข้าพเจ้าจะขอใช้คำว่าเด็กแว้นแทนความหมายดังกล่าวในศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้) ทุกคนเคยผ่านช่วงที่เรียกว่าวัยรุ่นมาทั้งหมด แต่ทุกคนมีความชอบและความสนใจที่แตกต่างกันออกไป วัยรุ่นกลุ่มนี้เลือกที่จะขับรถจักรยานยนต์เพราะชื่นชอบความเร็วและความแรงในการขับซั้รรถจักรยานยนต์บนท้องถนนที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิต ด้วยตัวข้าพเจ้าเองที่มีประสบการณ์เคยใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเด็กแว้นและเคยเป็นเด็กแว้นมาก่อน ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในตัวโครงการนี้เป็นอย่างมาก การกระทำทุกสิ่งทุกอย่างมีเหตุผล การขับซั้รรถซึ่งของเด็กแว้นคือสิ่งที่วัยรุ่นกลุ่มนี้ต้องการ เด็กแว้นทุกคนรู้ว่ามันคือการสร้างความน่ารำคาญ รู้ว่าสิ่งที่ตนเองทำลงไปนั้นคือสิ่งที่สังคมไม่ชอบและเปรียบเทียบกับตนเองนั้นเป็นขยะของสังคมแต่สุดท้ายแล้วเด็กแว้นก็ยังเลือกที่จะทำสิ่งเหล่านี้ต่อไป ความสุขเกิดขึ้นได้จากสิ่งที่ตนเองทำ แต่ในส่วนเล็กๆ แล้วการซั้รรถไม่ใช่แค่ความสุขอย่างเดียว มีหลายปัจจัยที่เกิดขึ้นตามมาในวัฒนธรรมของเด็กแว้น การยอมรับ การมีตัวตนในวัฒนธรรม การเติบโตเป็นวัยรุ่นและสิ่งต่างๆ อีกมากมาย ปัจจุบันมีการสร้างสนามให้เฉพาะเด็กแว้นเพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับการซั้รรถบนถนนสาธารณะ จึงเป็นสิ่งดีที่สังคมไทยมองเห็นและพยายามแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้เด็กแว้นเพื่อแสดงความสามารถของตนเอง สร้างวัฒนธรรมให้มันดีขึ้นเพื่อให้สังคมได้เกิดมุมมองอีกด้านหนึ่ง มีงานวิจัยต่างๆ นานาได้อธิบายเด็กแว้นว่าเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีความคึกคะนองในตนเอง ชีวิตต้องการความยอมรับจากสังคมหรือโลกภายนอก ศิลปินต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทยเพื่อทำงานศิลปะ หลายคนเห็นเด็กแว้นเป็นสิ่งที่แปลกใหม่จึงทำให้น่าค้นหาถึงประเด็นต่างๆ แล้วนำมาทำเป็นงานศิลปะเพื่อเล่าเรื่องราวถึงสิ่งที่ตนเองต้องการจะนำเสนอ ไม่แปลกที่สังคมจะมีมุมมองในด้านลบต่อวัยรุ่นกลุ่มเหล่านี้ แต่ถ้าเรามองกลับไปอีกด้านหนึ่งที่เด็กแว้นอยากจะได้ความยอมรับจากสังคมในหลายๆ ด้าน อาจจะมีมุมมองที่เราไม่ได้พูดถึงอีกมาก ความอ่อนโยนที่มีต่อเพื่อนฝูง การตั้งใจทำตามความฝันของตนเอง การหาเลี้ยงตนเองด้วยอาชีพสุจริตเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่รัก แต่มันก็คงจะลบเลือนความคิดที่เด็กแว้นส่วนใหญ่ได้ก่อขึ้นไว้ไม่ได้ แต่อย่างน้อยเราก็ได้รับรู้ถึงความรู้สึกจริง ๆ ที่เด็กแว้นหลายคนต้องการที่จะสื่อต่อสังคม ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในการนำเสนอโครงการชุดนี้ โดยให้คำตอบกับสังคมไทยในด้านที่ดีและทำให้เกิดมุมมองอีกด้านหนึ่งขึ้นมา โดยการนำเสนอมุมมองจริงๆ ของเด็กแว้น ผ่านภาพถ่ายเพื่อบ่งบอกถึงชีวิตและวัฒนธรรมของวัยรุ่นกับรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย ดังบทความของศิลปินชาวญี่ปุ่นที่ได้กล่าวไว้ว่า

“เมื่อเราเข้าใจว่าเด็กแว้นก็คือเด็กวัยรุ่น แต่เป็นวัยรุ่นที่เลือกจะก้าวเดินออกจากบ้าน ไปเสี่ยงตายบนท้องถนนและหันเหความยอมรับ โดยมีความรุนแรงและความเสี่ยง เพราะเราต่างต้องการแสวงหาพื้นที่แห่งการยอมรับและพื้นที่ที่ปลอดภัย ถ้าสังคมและบ้านปลอดภัย ใครจะอยากออกไปเสี่ยงจากบ้าน”

ทุกคนมีความคิดเป็นของตนเอง บางคนเลือกเดินไปในทางที่ถูกต้อง บางคนเลือกเดินไปในทางที่ผิด เด็กวัยรุ่นทุกคนมีความคิดและเริ่มโตเป็นผู้ใหญ่ การออกนอกกฎเกณฑ์นั้นถือว่าเป็นความท้าทายเพื่อได้พบเจอสิ่งใหม่ๆ ที่เริ่มมีการเปลี่ยนไป ถ้าเด็กแว้นถูกโน้มน้าวไปในทิศทางอื่นหรือได้รับความสนใจจากครอบครัวและสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ จะทำให้มองเห็นทิศทางของการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 ต้องการนำเสนอมุมมองอีกด้านหนึ่งของเด็กแว้นเพื่อให้สังคมได้เกิดความคิดและรับรู้ความรู้สึกของเด็กแว้นว่าจริงๆ การขี่รถจักรยานยนต์ไม่ใช่แค่ความสุข แต่มันมีหลายปัจจัยที่เกิดขึ้นในการขับขี่รถจักรยานยนต์

1.2.2 แสดงถึงวัฒนธรรมของวัยรุ่นที่แตกต่างไปตามตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมสังคม

1.2.3 เพื่อแสดงถึงความต้องการพื้นที่ที่วัยรุ่นสามารถมีสถานภาพและเกิดการยอมรับจากกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันเอง

1.2.4 แสดงถึงปัญหาของสังคมเด็กแว้นที่มีการแก้ไขอย่างต่อเนื่องและสะท้อนต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเด็กแว้นในระยะเวลา 10 ปี เป็นสถานภาพที่ถูกหล่อหลอมและมีความสนใจในมุมมองของวัยรุ่นที่ถูกจำกัดความว่าเด็กแว้น เด็กแว้นคือวัยรุ่นที่ชอบขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วและอันตรายบนท้องถนน มีพฤติกรรมที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม การกระทำดังกล่าวคือสิ่งที่ทำลายและเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต แต่เด็กแว้นต้องการกระทำเพื่อโยยหาการยอมรับจากสังคมและกลุ่มเพื่อน สิ่งก็ตามมาคือความภาคภูมิใจและบ่งบอกถึงความกล้าหาญเป็นแบบอย่างให้กับบุคคลในวัฒนธรรมเด็กแว้น “ทำทรงนิยมซึ่ง” คือคำที่จำกัดความของกลุ่มวัยรุ่นนี้ได้เป็นอย่างดี การทำทรงคือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ที่ทำเพื่อบ่งบอกถึงรสนิยมของตนเอง นิยมซึ่งคือความหลงใหล ชื่นชอบเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์และความเร็วบนท้องถนน ทำทรงนิยมซึ่งจึงหมายถึงการกระทำเพื่อบ่งบอกถึงรสนิยมเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย

1.4 ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าเสนอมุมมองของเด็กแว้นในภาคตะวันออกเฉียงซึ่งมีการรวมตัวกันของหลาย ๆ จังหวัด สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในกิจกรรมที่กลุ่มเด็กแว้น ได้สร้างขึ้นเพื่อพูดคุยและแลกเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ จังหวัดชลบุรีคือจังหวัดที่มีเด็กแว้นมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียง โดยส่วนตัว ข้าพเจ้าเป็นคนจังหวัดชลบุรีทำให้เกิดความรู้สึกและมุมมองต่อเด็กแว้นชลบุรีได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าตั้งใจจะนำเสนอผลงานในรูปแบบของภาพถ่ายที่เล่าเรื่องราวครอบคลุมถึงวัฒนธรรมของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน ตัวบุคคลที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองหรือเฉพาะกลุ่ม กิจกรรมที่ทำให้เกิดความน่าสนใจของวัยรุ่น ะไหล่แต่งรถจักรยานยนต์ที่เป็นความฝันของเด็กแว้น ในแต่ละสภาพแวดล้อม มีความแตกต่างของตัวบุคคลหรือกลุ่มที่แตกต่างออกไปแต่มีความเชื่อมโยงในด้านวัฒนธรรมที่เห็นได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าได้ลงศึกษาเกี่ยวกับพื้นที่ต่างๆ ในเขตจังหวัดชลบุรี อำเภอศรีราชาและสถานที่ท่องเที่ยวพืथा บางแสน ได้พูดคุยกับเด็กแว้นในหลายๆ ที่ ทำให้เกิดการเชื่อมโยงกันของวัฒนธรรม ข้าพเจ้าให้นิยามแบบชัดเจนของผลงานชุดนี้คือคำว่าซิ่ง โดยคำว่าซิ่งมาจากคำว่า Racing ที่แปลว่าการแข่งรถ จึงทำให้เป็นที่นิยมใช้กันในหมู่วัยรุ่นที่ชอบการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ เป็นคำที่นำไปใช้ได้หลายๆ กิจกรรมในหมู่วัยรุ่น การขับรถจักรยานยนต์ซิ่ง ความสวยงามของอะไหล่ซิ่ง การนำไปใช้เป็นชื่อกลุ่มของวัยรุ่น เช่น ชลบุรีซิ่ง ศรีราชาซิ่งหลังถนน ทำให้เป็นคำศัพท์ที่นำไปใช้อย่างแพร่หลายในวัฒนธรรม สติกเกอร์ที่มีลวดลายและสีสันของกลุ่มเด็กแว้นคือสัญลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นตนเองได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าจึงสนใจในตัวสติกเกอร์ที่จะนำมาทำงานร่วมกับภาพถ่าย เพื่อเพิ่มความหมายและส่งเสริมในตัวผลงานชุดนี้ โดยนำเสนอในรูปแบบการติดตั้ง (Installation Art) พร้อมกับภาพถ่ายจำนวนหนึ่ง การนำเสนอในรูปแบบภาพถ่ายของข้าพเจ้า คือการเน้นสีสันใช้เทคนิควิธีการของความเร็วในการเปิด – ปิดม่านชัตเตอร์ของกล้อง (Speed Shutter) เพื่อเก็บสีสันและความสวยงามของอะไหล่ซิ่ง ถ่ายทอดแนวความคิดในการประดิษฐ์อะไหล่แต่งที่แตกต่างและไม่เหมือนใคร สีสันของรถจักรยานยนต์เมื่อมารวมกันจะช่วยสร้างบรรยากาศของภาพให้ดูซิ่งและสวยงามมากขึ้น การถ่ายภาพบุคคลของเด็กแว้นคือการใช้ลักษณะภาพแบบสารคดี (Documentary) และแฟชั่น (Fashion) ของเด็กแว้นผสมผสานกันภายในภาพ เพื่อให้ภาพสวยงามและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยในปัจจุบันมีการณรงค์ให้เด็กแว้นซิ่งรถกัน ในสนามมากกว่าบนถนนเพื่อลดปัญหาการสร้างความปลอดภัยให้กับสังคม หลายจังหวัดจึงมีสนามให้เด็กแว้นเพื่อมาซิ่งรถกันอย่างถูกกฎหมายเกือบทุกๆ สัปดาห์ โดยระยะเวลาที่ข้าพเจ้าจัดทำและนำเสนอผลงานชุดนี้คือช่วง 23 กุมภาพันธ์ ถึง 19 พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2562 โดยนำเสนอผลงานทั้งหมด 3 โครงการ โครงการที่ 1 ข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบของภาพถ่ายอะไหล่ซิ่ง ซึ่งพูดถึงความสวยงาม ความคิดสร้างสรรค์และมุมมองการแต่งรถจักรยานยนต์ของแต่ละกลุ่มและบุคคล โครงการที่ 2 นำเสนอวัฒนธรรมของบุคคลในสังคมเด็กแว้น โครงการที่ 3 คือโครงการที่นำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนธรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้น มุมมองของข้าพเจ้าที่อยากนำเสนอต่อสังคมภายนอก แนวความคิด
ชีวิตวัยรุ่นที่รักและชื่นชอบรถจักรยานยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

วัยรุ่นทุกคนเติบโตมาในสังคมที่แตกต่างกันออกไป บางคนก็เกิดมาในสภาพแวดล้อมที่ดี แต่บางคนเกิดมาในสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถเลือกได้ จึงทำให้เกิดการหล่อหลอมที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อมของสังคม เด็กแว่นก็เช่นกัน

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากพื้นที่จริง

ในปัจจุบันมีวัยรุ่นจำนวนมากที่ชอบในการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ในเวลากลางวันและกลางคืน สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม ข้าพเจ้ามีบ้านเกิดอยู่ที่จังหวัดชลบุรีซึ่งเรียกได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีปัญหาเด็กแว่นมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ด้วยตัวข้าพเจ้าเองที่เกิดมาในสังคมที่ชอบในการขับรถจักรยานยนต์ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ร่วมกับรถจักรยานยนต์และพฤติกรรมที่เรียกว่าเด็กแว่น การเกิดและเติบโตมาในสถานที่ที่เกิดวัฒนธรรมของวัยรุ่นที่ชื่นชอบในการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ทำให้ข้าพเจ้ามีประสบการณ์มากกว่าบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เกิดในพื้นที่จริง การเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลที่มีความรู้ลึกจริงๆ จึงทำให้มองเห็นปัญหาหลายๆ ด้านที่สังคมหรือหลายๆ คนอาจจะไม่เข้าใจในมุมมองอีกด้านของเด็กแว่น เด็กแว่นคือเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13-28 ปี ที่ชอบในการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ซึ่งบนท้องถนนหลวง สร้างปัญหาและความเดือดร้อนให้สังคมโดยการขับซิ่งที่อันตรายและเสี่ยงต่อชีวิตบนท้องถนนร่วมกับผู้ขับขี่สาธารณะจักรยานยนต์ที่มีเสียงดังจากการเปลี่ยนท่อท่อความรำคาญให้สังคมในเวลากลางคืน ปิดถนนเพื่อประลองความเร็ว ทำกิจกรรมที่สร้างแต่ความเดือดร้อนมากมาย ทำให้สังคมตีตราเด็กแว่นว่าเป็นตัวปัญหาของสังคม ด้วยตัวข้าพเจ้าเองที่มีประสบการณ์โดยตรงจากการเป็นเด็กแว่นจึงอยากจะนำเสนอมุมมองและประเด็นความสำคัญของเด็กแว่นที่สังคมไม่ค่อยให้ความสนใจ แต่เป็นสิ่งที่เด็กแว่นต้องการนำเสนอต่อสังคม การยอมรับ ความรักและมิตรภาพ กลุ่มเด็กแว่นเกิดขึ้นจากกลุ่มบุคคลที่ชอบในการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ กลุ่มแดงบางทรายคือชื่อร้านตกแต่งรถจักรยานยนต์ในจังหวัดชลบุรี เป็นร้านที่มีชื่อเสียงและเป็นเป้าหมายของกลุ่มเด็กแว่นที่ต้องการจะตกแต่งรถมอเตอร์ไซค์ สิ่งที่สำคัญที่ทำให้รถของตนเองนั้นมีความแรงคือท่อที่เป็นตัวกรองไอเสีย ท่อที่เพิ่มความเร็วจึงคือท่อที่โฉบและมีเสียงดังแตกต่างจากท่อเดิมที่ถูกกฎหมาย จึงทำให้แดงบางทรายขึ้นชื่อเรื่องท่อรถจักรยานยนต์ ผลิตและตกแต่งรถของร้านตนเองเพื่อนำไปใช้ในการแข่งขันในสนามสนามแข่งรถคือพื้นที่ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แดงบางทรายสามารถสร้างความยอมรับจากกลุ่มเด็กแว้นที่ไปชมการแข่งขัน ร้านหรือกลุ่มไหนที่สามารถชนะในการแข่งขันจะได้รับความน่าเชื่อถือจากกลุ่มเด็กแว้นและคือเป้าหมายในการทำรถจักรยานยนต์

ภาพที่ 2.1 แดงบางทรายร้านตกแต่งรถจักรยานยนต์ชื่อดังในจังหวัดชลบุรี

(<https://www.facebook.com/DBSDRAGRACING/>)

ในปัจจุบันสังคมมองว่าวัยรุ่นพวกนี้เป็นตัวสร้างปัญหา สร้างความเดือดร้อนให้สังคม แต่การเป็นวัยรุ่นของบุคคลกลุ่มเหล่านี้มีความคิดและความชอบที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป เป็นวัยที่มีความกึกก้องและชอบความท้าทาย อยากได้การยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง การรวมตัวกันเพื่อขับรถจักรยานยนต์หรือทำกิจกรรมต่างๆ ถือเป็นความสุขและสนุก จึงทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมขึ้นมา ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพูดคุยทำความรู้จักกับเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี ได้เข้าใจในหลายๆ มุมมองประเด็นหลายประเด็นที่ไม่ได้ถูกการตีแผ่เพื่อบ่งบอกต่อสังคม สิ่งดีๆ หลายอย่างถูกกลบด้วยสิ่งแย่ๆ จากเด็กแว้นที่เคยทำในอดีต ทำให้ยากต่อการที่จะทำให้นักคลในสังคมปัจจุบันมองเด็กแว้นในด้านที่ดี ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอในมุมมองด้านดีๆ ที่มันมีแต่หลายคนมักจะมองไม่เห็นหรืออาจมองเห็นแต่สุดท้ายก็ยังคงมองว่าเด็กแว้นคือขยะสังคมอยู่ดี

ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายกลุ่มเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี
(ภาพถ่ายโดย นาย พรชัยพล เขมณีพิรุณธ์, 2018)

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.2.1 ทามูระ ยูอิชิโระ (Tamura Yuichiro)

ศิลปินชาวญี่ปุ่น ได้เดินทางมาที่ไทยเพื่อจัดนิทรรศการร่วมของศิลปินชาวเอเชียที่ หอศิลป์ กรุงเทพมหานคร ศิลปินได้เดินทางมาก่อนศิลปินท่านอื่น 2 เดือน จึงมีเวลาในการค้นหาข้อมูล (Research) มากกว่าศิลปินท่านอื่นๆ ทามูระสนใจเรื่องเด็กแว้นในประเทศไทยเนื่องจากที่ญี่ปุ่นไม่มีให้เห็นแบบนี้ ทามูระจึงได้ทำการลงพื้นที่ สอบถามการกระทำ เหตุผลต่างๆ ถึงประเด็นที่ศิลปินสนใจ จึงได้ข้อสรุปถึงประเด็นความฝันของเด็กแว้นก็คือการขี่มอเตอร์ไซด์ต่างๆ ให้เป็นสิริรุ่ง บ่งบอกถึงเรื่องความคิด ความรู้สึกและความฝันอันสูงสุดของเด็กแว้น ศิลปินจัดแสดงในรูปแบบของงาน 3 มิติ การนำสิ่งของต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาตกแต่งล้อมด้วยสิริรุ่งเหมือนกับอะไหล่แต่งของเด็กแว้น

ภาพที่ 2.3 ทามูระ ยูอิจิโระ. 2017. ราตรีสีรุ้ง
(<https://thematter.co/pulse/steet-racing-as-culture/49808>)

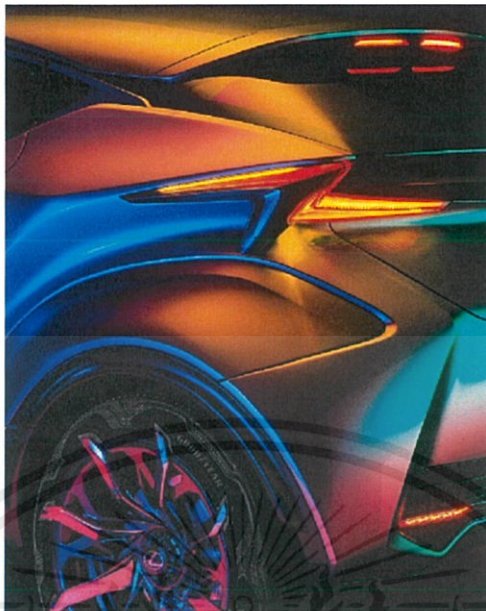
ภาพที่ 2.4 ทามูระ ยูอิจิโระ. 2017. ราตรีสีรุ้ง
(<http://j-channel.jp/th/c-event/45298/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

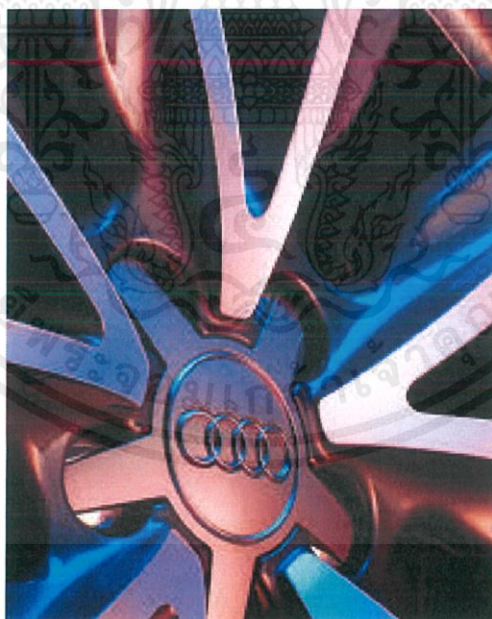
ด้วยเทคนิคและวิธีการที่ศิลปินสร้างผลงานชุดนี้ขึ้นมาด้วยสีรุ้งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอะไหล่แต่งรถ และด้วยวัตถุที่ศิลปินนำมาสร้างชิ้นเป็นวัตถุที่อยู่ในชีวิตประจำวันของเด็กแว้น สีรุ้งเป็นสีที่สวยงามและสร้างความน่าหลงใหลในตัว ข้าพเจ้าจึงอยากจะสร้างผลงานที่ข้าพเจ้าสนใจด้วยประเด็นของเด็กแว้นเหมือนกันแต่แตกต่างกันด้วยลักษณะของตัวผลงาน ข้าพเจ้าเล่าถึงความงามในหลายรูปแบบแต่ก็ยังคงความงามเดิมที่ข้าพเจ้าคิดว่าตัวศิลปินและข้าพเจ้ามีความคล้ายคลึงกัน ศิลปินเล่าถึงหลายประเด็นในงาน การนำสิ่งของต่างๆ มาซบ สิ่งของเหล่านั้นคือสิ่งที่เด็กแว้นใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจึงสามารถเรียกได้ว่ามันคืออิควัฒนธรรมหนึ่งที่เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมเด็กแว้น

2.2.2 แม็กซิม กูยอน (Maxime Guyon)

ความสวยงามของอะไหล่แต่งรถจักรยานยนต์คือความสวยงามและโดดเด่นอย่างเป็นเอกลักษณ์ ความชอบมีความแตกต่างออกไปตามตัวบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม กลุ่มเด็กแว้นก็มีความชอบที่แตกต่างกันออกไปในหลายรูปแบบ ศิลปิน Maxime Guyon เป็นช่างภาพนิตยสารที่หลงใหลในความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ ความงามของวิศวกรรมยานยนต์คือสิ่งที่ศิลปินตั้งใจจะนำเสนอ เงามสะท้อนของสีไทเทเนียมที่มีความนิยมกันอย่างมากในกลุ่มเด็กแว้น สีสนิมของภาพถ่ายที่มีการจัดองค์ประกอบของแสงและสีได้อย่างลงตัว รูปร่างรูปทรงของตัวอะไหล่ที่มีความสวยงามในแบบของตนเอง จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความหลงใหลและต้องการที่จะนำรูปแบบของอะไหล่เสนอเป็นชุดงานเพื่อสื่อถึงความงามของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นจากเด็กแว้น

ภาพที่ 2.5 ภาพถ่ายรถยนต์ของ Maxime Guyon
(<https://maximeguyon.com/>)

ภาพที่ 2.6 ภาพถ่ายล้อรถยนต์ของ Maxime Guyon
(<https://maximeguyon.com/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลจากข่าวที่เกิดจากเด็กแว้น

สังคมไทยมีการตีแผ่เรื่องราวของเด็กแว้นในหลายๆ มุมมองอย่างมากในปัจจุบัน ทางข่าวผ่านสื่อโทรทัศน์ ในสังคมของโลกออนไลน์ กิจกรรมงานต่างๆ ทำให้สามารถพบเจอได้บ่อยครั้ง แต่ส่วนใหญ่แล้วสิ่งที่ตีแผ่ออกมานั้นมีแต่เรื่องราวที่สร้างแต่ความเดือดร้อน เป็นภัยต่อสังคม ด้วยตัวข่าวเจ้าของที่เป็นเด็กแว้นก็เห็นได้ว่าสิ่งแย่ๆ ที่ข่าวออกมานั้นมันคือเรื่องจริง แต่หลายๆ สิ่งที่สังคมไม่ยอมตีแผ่ในเรื่องดีๆ เพราะกลัวสังคมจะนำไปเป็นตัวอย่างในด้านที่ไม่ดี สังคมไม่ยอมส่งเสริมให้เป็นเด็กแว้นเพราะด้านแย่ๆ ที่ตีแผ่ออกไป ทำให้ข่าวดีๆ ของเด็กแว้นแทบจะไม่มีเลย การรวมตัวกันเพื่อแจกของเด็กด้อยโอกาสตามสถานที่ชนบท สังคมก็กลัวว่าหาเรื่องรวมตัวกันเพื่อขับจี๊รด ซึ่งบนถนนสาธารณะในเวลากลางวัน โดยการนำเรื่องทำบุญมาแอบอ้าง จึงทำให้ตัวข่าวเจ้าของเกิดความสงสัยและอยากจะตีแผ่เรื่องจริงจากประสบการณ์ที่พบเจอมาต่อสังคม

ภาพที่ 2.7 ข่าวสดนำเสนอภาพข่าวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 31 มีนาคม 2561

(https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_908399)

ภาพที่ 2.8 เด็กแว้นรวมตัวกันเพื่อแจกของเด็กยากไร้ในวันเด็ก 14 มกราคม 2560

(https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_181997)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการกวาดล้างเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี

(<https://news.ch7.com/detail/237055>)

ภาพที่ 2.10 ข่าวทางโทรทัศน์เจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดจับเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี

(<https://news.ch7.com/detail/276569>)

ภาพที่ 2.11 ข่าวกิจกรรมที่เด็กแว้นได้จัดขึ้น

(<http://motorcycle.boxzaracings.com/news/4938>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 อิทธิพลจากสังคมออนไลน์ (Social Media)

ในสังคมปัจจุบันมีผู้ใช้โซเชียลมีเดียเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุ ทำให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างทั่วถึง สังคมเด็กแว้นในโซเชียลมีเดียคือสังคมที่มีขนาดใหญ่ โดยมีจำนวนประชากรเด็กแว้นทั่วประเทศสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนคติกันได้อย่างสะดวกมากขึ้น ทำให้เยาวชนสามารถเข้าถึงและเลียนแบบพฤติกรรมได้ มีการนัดสถานที่ในการซึ่งรุดผ่านโซเชียลมีเดีย กิจกรรมงานที่รวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติ จึงทำให้ปัจจุบันโซเชียลมีเดียคือตัวกลางในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด จัดกิจกรรมซึ่งรุดและสร้างความยอมรับให้กับตนเอง

ภาพที่ 2.12 เพลงข่าวสารเด็กแว้นในสังคมออนไลน์

(https://www.facebook.com/wanznews/?epa=SEARCH_BOX)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 ข้อมูลผู้ใช้ของเด็กแว่นที่มีการนัดซิ่งรถ

(<https://www.facebook.com/profile.php?id=100021857115628>)

ภาพที่ 2.14 การสร้างกิจกรรมเพื่อนัดรวมตัวกันแลกเปลี่ยนทัศนคติ

(<https://www.facebook.com/สนามแข่งรถกระท่อมเจ้าเงาะ-เจ้าเงาะเรสซิ่ง>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 อิทธิพลจากสังคมสภาพแวดล้อม

ด้วยตัวข้าพเจ้าเองที่มีประสบการณ์โดยตรงจากการเป็นเด็กแว้น ทำให้ได้พบเจอสิ่งต่างๆ ได้รู้ข้อเท็จจริงในหลายๆ เรื่อง มีทั้งมุมมองดีและมุมมองที่ไม่ดี แต่สังคมในปัจจุบันมองเด็กแว้นในมุมมองที่ลบอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าจึงอยากจะนำเสนอเรื่องราวดีๆ ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสด้วยตนเอง ในเรื่องของมิตรภาพความรักระหว่างเพื่อนและรถจักรยานยนต์ของตนเอง ความดีที่ข้าพเจ้าเคยกระทำไว้ต่อสังคม สิ่งที่คุณแม่เด็กแว้นทำกิจกรรมในวัฒนธรรม ความกตัญญูในช่วงชีวิตของวัยรุ่น สิ่งที่ทำหาย การคิดนอกกรอบเพื่อหาพื้นที่ให้กับตนเอง ถ้าหากสังคมมองเห็นปัญหาแล้วพร้อมแก้ไขอย่างจริงจัง จัดพื้นที่ให้กับเด็กแว้น จะสามารถเพิ่มประชากรที่มีประสิทธิภาพในเรื่องของรถจักรยานยนต์และส่งเสริมให้สังคมเด็กแว้นถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปัญหาเด็กแว้นจะไม่มีทางหมดไปได้จากประเทศไทย แต่สามารถทำให้วัฒนธรรมของเด็กแว้นดีขึ้นและสร้างปัญหาต่อสังคมน้อยลง

ภาพที่ 2.15 ตัวข้าพเจ้าในช่วงที่เป็นเด็กแว้น

(<https://www.facebook.com/topz.sosad>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงานและการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 โครงการ

หัวข้อ ทำทรงนิยมชิง (The Culture of Teenager and Motorcycle in Thailand)

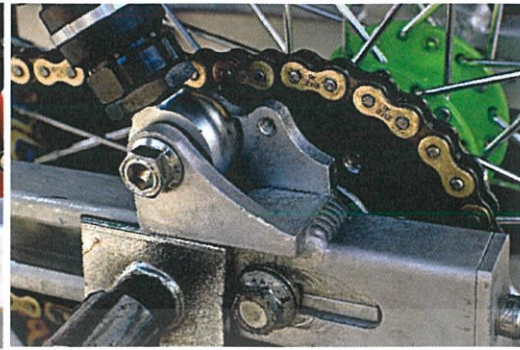
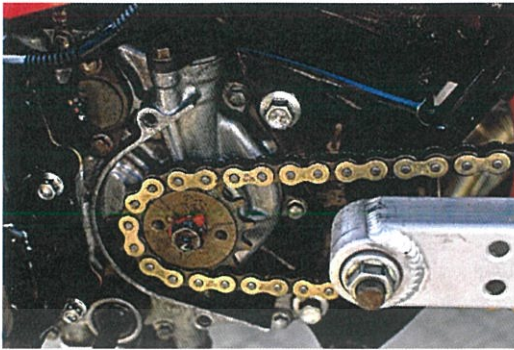
โครงการที่ 1

ในโครงการที่ 1 ข้าพเจ้านำเสนอวัฒนธรรมของเด็กแฉว่นในรูปแบบของอะไหล่รถจักรยานยนต์ที่มีความสวยงามและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสังคมของเด็กแฉว่น การนำทรัพย์สินไปเสียบของที่ไม่มีประโยชน์และดูเป็นสิ่งที่ไร้สาระสำหรับบุคคลที่มีความชอบแตกต่างกันออกไป ทำให้ความคิดในการตกแต่งรถจักรยานยนต์ของเด็กแฉว่นดูไร้สาระ แต่สำหรับเด็กแฉว่นอะไหล่แต่งรถจักรยานยนต์ที่เพิ่มความเร็วและความสวยงามคือสิ่งที่ทำให้เกิดการยอมรับในกลุ่มสังคมของเด็กแฉว่น ความสุข ความสบายใจในการตกแต่งรถจักรยานยนต์ มีการสร้างสรรค์แนวความคิดและรูปแบบของการตกแต่งรถจักรยานยนต์ที่แตกต่างกันออกไป การจัดกิจกรรมเพื่อชิงรถจักรยานยนต์ของกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันเป็นเรื่องที่จัดขึ้นได้ง่ายและสะดวกมากขึ้นเนื่องจากอินเทอร์เน็ตที่มีผลมากในปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดต้นๆ ของประเทศไทยที่มีจำนวนประชากรของกลุ่มเด็กแฉว่นเป็นจำนวนมาก กิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นในช่วงวันเสาร์และอาทิตย์ของทุกเดือน มีการประกวดแข่งขันรถจักรยานยนต์ที่มีความเร็วและความสวยงาม ข้าพเจ้าเลือกรถจักรยานยนต์ที่มีความน่าสนใจจากการประกวดสวยงาม เป็นรถที่กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจกันเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการยอมรับจากกลุ่มเด็กแฉว่น การเลือกมุมมองในการนำเสนออะไหล่ข้าพเจ้าเลือกมุมมองที่มีความแปลกใหม่ แต่ยังคงเน้นไปที่อะไหล่แต่งที่นิยม ข้าพเจ้าเลือกแสงในช่วงเวลากลางคืนเพื่อทำให้ภาพมีแสงจากพื้นที่ในหลายๆ ทิศทาง การเปิดความเร็วซัดเตอร์ซ่าทำให้ภาพมีความคมชัด และทำให้แสงสวยงามมากยิ่งขึ้น

โดยรูปแบบมุมมองของภาพร่างที่ข้าพเจ้านำเสนอ คือมุมมองของรถจักรยานยนต์ในสังคมกลุ่มเด็กแฉว่นที่สร้างเอกลักษณ์ขึ้นมาเฉพาะกลุ่ม เป็นรูปอะไหล่ตกแต่งรถจักรยานยนต์เพื่อความเร็วและสวยงาม อะไหล่แต่งรถจักรยานยนต์คือสิ่งที่บ่งบอกถึงสถานภาพในตนเองได้อย่างชัดเจน ความคิดสร้างสรรค์ สิ่งต่างๆ ที่มีความสวยงามทำให้เกิดการยอมรับในวัฒนธรรม

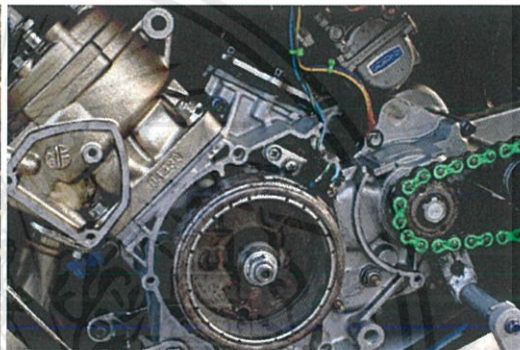
ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน โครงการที่ 1 คือปัญหาของรูปแบบรถจักรยานยนต์ที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะนำเสนอ ะไหล่แต่งเมื่อเจาะลึกลงไปแล้วจะพบความแตกต่าง มุมมองของความสวยงามแบบเรียบง่าย รายละเอียดไม่มาก แต่มีความสวยงามที่ดูแล้วสบายตา สีสนที่สไตทำให้เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น รอยของคราบน้ำมันที่ทำให้ะไหล่มีความดูดี สว่างเอกลักษณ์เฉพาะตน รูปแบบของะไหล่ที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาโดยเด็กแว้น ทำให้ข้าพเจ้าไม่ได้เจาะจงถึงรูปแบบที่ชัดเจน ผลงานชุดนี้จึงสื่อออกมาในรูปแบบของะไหล่ที่แตกต่าง ไม่ได้รู้สึกไปในทางใดทางหนึ่ง ทำให้โครงการที่ 1 มีความแตกต่างจากโครงการที่ 2 และ 3 ในเรื่องของรูปแบบงาน โครงการที่ 2 และ 3 ข้าพเจ้าตั้งใจจะนำเสนอภาพของวัฒนธรรมที่รวมไปถึงบุคคล สังคม บรรยากาศของเด็กแว้น นอกจากะไหล่ที่สวยงามที่เด็กแว้นทำเพื่อความยอมรับ ยังมีอีกหลายอย่างที่เด็กแว้นกระทำเช่นกัน การเลือกมุมมองของะไหล่รถจักรยานยนต์มีความสำคัญมาก ในด้านของการสื่อสารมุมมองความคิดที่ข้าพเจ้าอยากจะนำเสนอต่อสังคม ะไหล่ที่มีความแตกต่าง และน่าสนใจต่อผู้พบเห็นคือเป้าหมาย การตกแต่งรถจักรยานยนต์ด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตนส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ร่องรอยของการกระทำหรือถูกใช้งานช่วยส่งผลให้ภาพดูมีเรื่องราวมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเลือกใช้ชาดักกล้องในการบันทึกภาพ เปิดความเร็วชัตเตอร์ให้มีระยะเวลาานมากยิ่งขึ้นด้วยระยะเวลาประมาณ 3-15 วินาที ค่าความไวแสงคือ 100 รูรับแสง (ISO) อยู่ที่ 7 เพื่อทำให้ภาพคมชัดในระยะเวลาที่แตกต่างกัน ใช้ผ้าดำเป็นฉากหลังเพื่อทำให้เกิดมิติและสร้างให้ะไหล่มีความเด่นชัดขึ้นมา ผลงาน โครงการชุดที่ 1 ข้าพเจ้านั้นไปที่ะไหล่ที่มีความสวยงามและมีเรื่องราวในตนเอง จะเห็นได้อย่างชัดเจนในเรื่องของการติดตั้งผลงาน ข้าพเจ้าเลือกภาพที่มีร่องรอยและสื่อสารกับผู้ชมได้มากที่สุดเป็นรูปภาพที่ใหญ่ที่สุดแล้วใช้ภาพอื่นๆ เพื่อส่งเสริมให้สามารถสื่อสารได้อย่างมากขึ้นด้วยสีสนที่ดูดีของะไหล่ ทำให้ข้าพเจ้าเพิ่มความเข้มของสีในระดับหนึ่ง เพื่อความงามและตรงแนวความคิดของข้าพเจ้าในด้านของะไหล่ซึ่ง

ภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

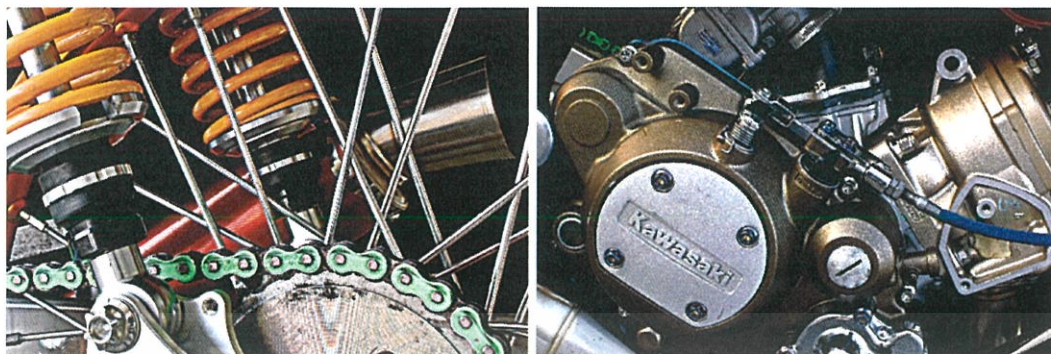

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานจริงโครงการที่ 1

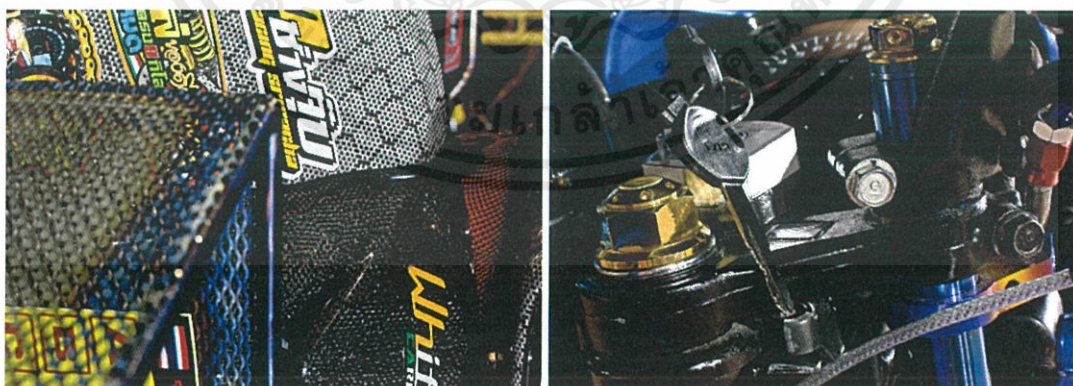
ภาพที่ 3.5 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.6 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.7 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

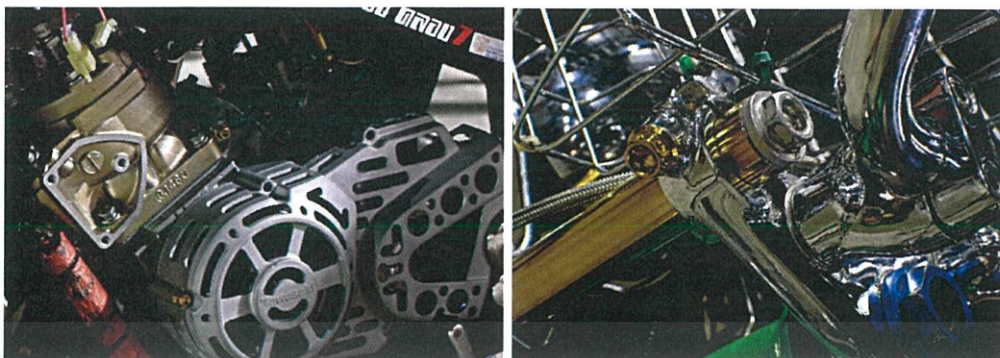
ภาพที่ 3.8 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.9 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.10 ภาพจริงโครงการที่ 1 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ภาพจริง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 7 ภาพที่ 3.12 ภาพจริง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 8

รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.13 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

เรื่องราววัฒนธรรมของเด็กแว้นในสังคมปัจจุบันมีสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมาก ทั้งในเรื่องของแฟชั่น รสนิยม การเลียนแบบ หรือแม้แต่รูปแบบการใช้ชีวิต ชีวิตแต่ละคนเกิดมาในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ถูกหล่อหลอมด้วยสังคมและสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันมีเด็กแว้นเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี จึงทำให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเรื่องเด็กแว้น ทางออกที่เห็นผลและช่วยส่งเสริมเด็กแว้นที่ดีที่สุดคือการสร้างสนามแข่งรถจักรยานยนต์เพื่อให้เด็กแว้นได้มีที่ปล่อยของเพื่อประลองความเร็วกันได้อย่างเต็มที่ วัฒนธรรมจึงเกิดขึ้นมาได้อย่างชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสังคมของเด็กแว้น

ในการดำเนินงาน โครงการที่ 2 ข้าพเจ้ามีความตั้งใจอยากรจะนำเสนอมุมมองความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ เป็นพื้นที่ที่ได้การยอมรับจากกลุ่มเด็กแว้น ในการจัดกิจกรรมพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนทัศนคติ การจัดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในด้านความเร็วและความสวยงาม ทำให้มีความน่าสนใจในเรื่องของเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มหรือพื้นที่ ข้าพเจ้าเดินทางไปในพื้นที่ที่จัดกิจกรรมเพื่อนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเด็กแว้น ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผลงานชุดนี้คือภาพบรรยากาศที่ไม่มีความแตกต่างทำให้ภาพดูไม่น่าสนใจ กลุ่มวัยรุ่นและพื้นที่ใหม่ ทำให้การดำเนินงานต้องวางแผนเป็นอย่างดีเนื่องจากเวลาที่มีจำกัด ทำให้โครงการที่ 2 มีการเพิ่มภาพที่มาจากกล้องฟิล์ม ทำให้เกิดบรรยากาศที่แตกต่างกันออกไป ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าพยายามนำเสนอเรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับวัฒนธรรม ทำให้มีความแตกต่างจากโครงการที่ 1 ในเรื่องของภาพที่มีทั้งภาพบุคคล รสนิยม แฟชั่นและรถจักรยานยนต์ การหาข้อมูลและการพูดคุยกับกลุ่มบุคคลคือสิ่งสำคัญของโครงการที่ 2 เหตุผลเพราะว่าการลงพื้นที่ในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของรสนิยม การเป็นอยู่และวัฒนธรรม จึงทำให้ข้าพเจ้าหาข้อมูลเรื่องราวของพื้นที่ก่อนลงพื้นที่เพื่อให้สะดวกต่อการดำเนินงาน ข้าพเจ้าเลือกแสงในช่วงเวลาเย็นๆ ถึงช่วงกลางคืนเนื่องจากแสงที่มีความสวยงามจากธรรมชาติและพื้นที่ การดำเนินงานใช้เลนส์ 3.5 mm. รูรับแสง 3.5 เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่แสงค่อนข้างน้อย ความไวแสงอยู่ที่ 500 - 1500 การเลือกบันทึกภาพเป็นกลุ่มจะทำให้ภาพน่าสนใจมากขึ้นเนื่องจากเด็กแว้นจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและมีรสนิยมคล้ายๆ กัน ทำให้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าจัดตั้งผลงานในรูปแบบของการเน้นไปที่ภาพบุคคลในโครงการที่ 2 ทำให้มีลักษณะบุคคลในหลายๆ รูปแบบ การติดตั้งจึงกระจายกระจายเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ

ภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.16 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพผลงานจริงโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.18 ภาพจริงโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.19 ภาพจริงโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.21 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.22 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.23 ภาพจริง โครงการที่ 2 ชั้นที่ 6

รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.24 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 2

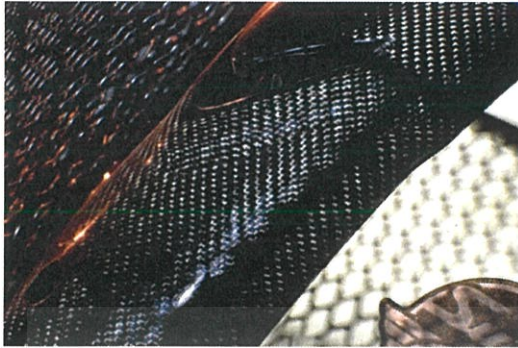
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

เด็กแว้นที่ถูกสังคมจำกัดความเป็นขบะของสังคม ทำตัวไม่มีประโยชน์ เด็กแว้นคือกลุ่มวัยรุ่นที่ชื่นชอบในความเร็วของการขับขี่รถจักรยานยนต์บนท้องถนน มีรสนิยมที่คล้ายๆ กัน มีพฤติกรรมที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม การกระทำดังกล่าวคือสิ่งที่ทำลายและเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต แต่เด็กแว้นต้องการกระทำเพื่อโหยหาการยอมรับจากสังคมและกลุ่มเพื่อน สิ่งที่มาคือความภาคภูมิใจและบ่งบอกถึงความกล้าหาญเป็นแบบอย่างให้กับบุคคลในวัฒนธรรม โครงการที่ 3 ข้าพเจ้าตั้งใจนำเสนอมุมมองวัฒนธรรมของเด็กแว้นและรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย มีการเชื่อมโยงกันของหลายๆ พื้นที่เพื่อแสดงถึงรสนิยม แฟชั่นที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่ม เรื่องราวของเด็กแว้น ความสนุกสนานของชีวิตที่อยู่บนความเสี่ยง รอยยิ้มและความรู้สึกที่เกิดจากรถจักรยานยนต์มันคือความสุขอีกด้านหนึ่งที่สังคมไม่สามารถรับรู้ได้

การดำเนินงานโครงการที่ 3 ข้าพเจ้าสนใจในพื้นที่สาธารณะที่มีการนัดรวมตัวกันของเด็กแว้นในจังหวัดชลบุรี พื้นที่ดังกล่าวคือพื้นที่ที่เด็กแว้นได้หาให้กับตนเอง เป็นพื้นที่โล่งๆ เพื่อที่จะรวมกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องของรถจักรยานยนต์ ข้าพเจ้าเดินทางไปเที่ยวบางแสนจังหวัดชลบุรี บางแสนถือเป็นพื้นที่ที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มเด็กแว้นเนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีผู้คนมาก มีถนนโล่งพอสำหรับขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็ว มีพื้นที่รวมกลุ่มนั่งพูดคุยทำกิจกรรมต่างๆ จึงทำให้กลายเป็นที่นิยมของเด็กแว้นในช่วงทุกวันศุกร์และเสาร์ ในการดำเนินงานครั้งนี้ข้าพเจ้าพบเจอปัญหาในด้านของกฎหมายเนื่องจากการรวมตัวกันแบบนอกสนามหรือสถานที่สาธารณะคือสิ่งผิดกฎหมายสำหรับเด็กแว้น การซึ่งจักรยานยนต์อย่างอันตรายสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ทำให้ข้าพเจ้ามีเวลาจำกัดและต้องพูดคุยให้เด็กแว้นเข้าใจในเรื่องของการทำงาน แต่ถือเป็นปัญหาที่ไม่ใหญ่มากเพราะข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับพื้นที่มาพอสมควร ทำให้ทราบถึงช่วงเวลาและสถานที่ในการพบปะพูดคุยหรือรวมตัวกันเพื่อซึ่งรถจักรยานยนต์

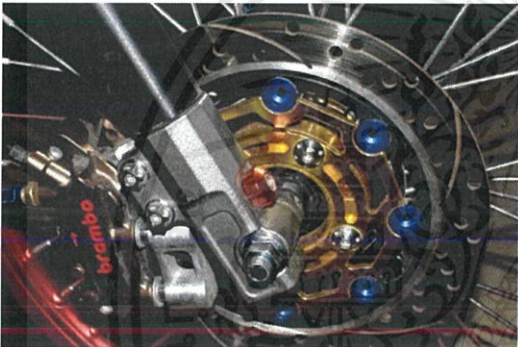
ภาพร่างโครงการที่ 3

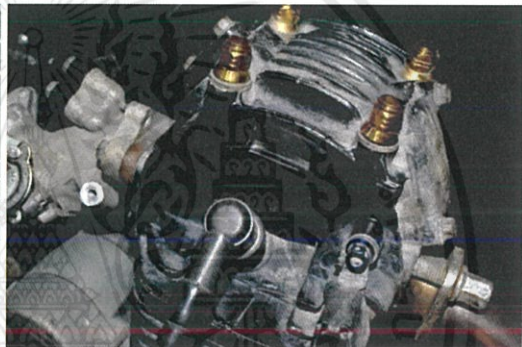
ภาพที่ 3.25 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.26 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.27 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.28 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.29 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.30 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานจริงโครงการที่ 3

ภาพที่ 3.31 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.32 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.33 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.34 ภาพจริง โครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 3

ภาพที่ 3.35 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยภาพถ่าย

3.2.1 เทคนิควิธีการ

การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นจากเด็กแว้น เป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มบุคคล การนัดรวมตัวกันเพื่อแข่งรถกันบนถนนสาธารณะจึงเป็นเรื่องที่บอกกันแบบเฉพาะกลุ่ม ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเจาะกลุ่มบุคคลเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน โดยการหากลุ่มเป้าหมายที่ข้าพเจ้าสนใจ ในจังหวัดชลบุรีมีการนัดรวมตัวกันในช่วงวันเสาร์และอาทิตย์ของทุกๆ สัปดาห์ ข้าพเจ้าเดินทางไปยังสนามที่จัดการแข่งขันรถของกลุ่มเด็กแว้น หามุมมองที่แปลกใหม่ สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรม ข้าพเจ้าเลือกใช้กล้อง DSLR Nikon D5500 เลนส์ระยะ 18-140 mm. และระยะ 35 mm. F1.8 ในการดำเนินงาน ผลงานชุดอะไหล่ข้าพเจ้าใช้ขาตั้งกล้องในการถ่าย เน้นช่วงเวลากลางคืนเพื่อต้องการแสงไฟจากพื้นที่ที่เข้ามาภายในตัวภาพ ตั้งความเร็วชัตเตอร์ให้ช้าในเวลา 6-15 วินาที ปรับความไวแสง 100 รูรับแสงอยู่ที่ 7-12 เพื่อภาพที่คมชัด ใช้ผ้าสีดำเป็นฉากหลัง ทำให้อะไหล่ดูมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเลือกอะไหล่แต่งที่มีความสวยงามและแปลกตา สร้างความดึงดูดให้แก่ผู้พบเห็น ภาพบุคคลข้าพเจ้าได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนมุมมองต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอมากับบุคคลที่เป็นเด็กแว้นในยุคปัจจุบัน ดึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ความเป็นเด็กแว้น รูปลักษณ์ รสนิยม แฟชั่น ทำให้รู้สึกถึงคำว่าเด็กแว้น เลือกบุคคลที่โดดเด่น ฉากหลังเป็นภาพบรรยากาศของเด็กแว้น ภาพบรรยากาศคือภาพที่แสดงถึงวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน โดยข้าพเจ้านั่งไปที่รถจักรยานยนต์และตัวบุคคลภายในภาพ มีการพูดคุยจัดทำทางเพื่อองค์ประกอบของภาพ มีการใช้กล้องฟิล์มเพื่อสร้างบรรยากาศที่แตกต่างมากยิ่งขึ้น

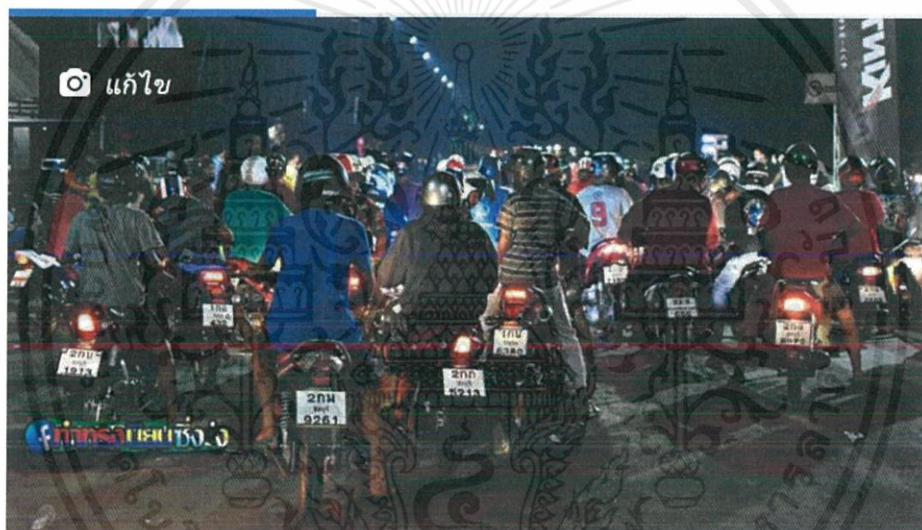
ภาพที่ 3.2.1.1 เบื้องหลังการทำงานในพื้นที่จริง

ภาพที่ 3.2.1.2 เบื้องหลังการทำงานในพื้นที่จริง

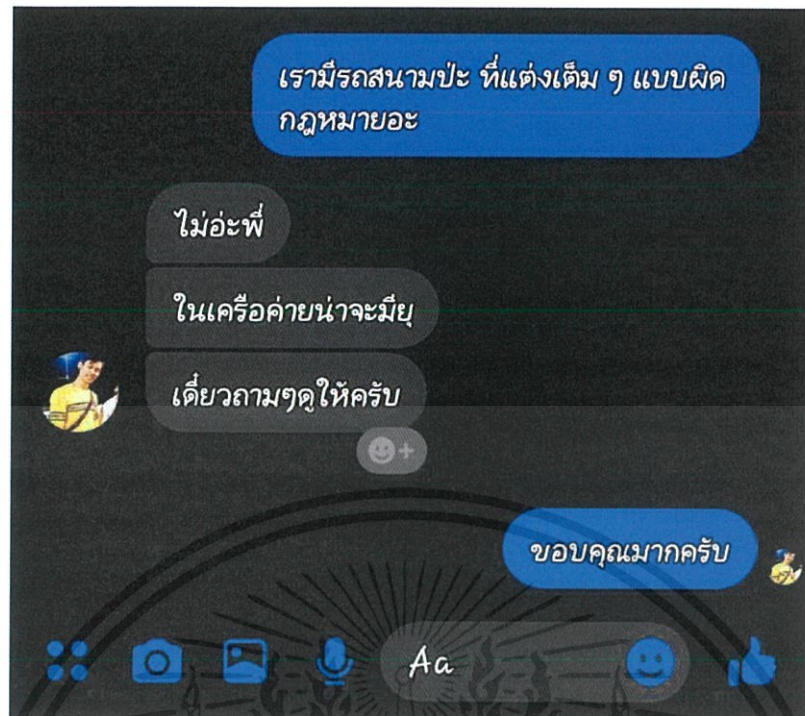
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบันสังคมออนไลน์ บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ จึงทำให้เป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นที่นิยมมากในทุกๆ กลุ่ม สังคมเด็กแว้นมีการแพร่หลายอย่างมากในสังคมออนไลน์ การนัดรวมตัวกันเพื่อสร้างกิจกรรมในการพบปะพูดคุยจึงเป็นเรื่องที่ง่ายมากในปัจจุบัน ข้าพเจ้าใช้ช่องทางของสื่อเฟสบุ๊กในการติดต่อกลุ่มเด็กแว้นเพื่อดำเนินงาน สร้างแฟนเพจขึ้นมาเพื่อให้เด็กแว้นสามารถมีภาพเป็นของตนเองในระหว่างที่ข้าพเจ้าสามารถดำเนินงานได้ การติดต่อเพื่อนัดพบปะทำให้สามารถทำงานได้สะดวกมากยิ่งขึ้น กลุ่มต่างๆ ในสังคมออนไลน์มีการแจ้งจัดกิจกรรมขึ้นอย่างมาก ทำให้ข้าพเจ้าได้รับข่าวสารและสามารถลงพื้นที่เพื่อที่จะดำเนินงานตามเป้าหมายและสามารถวางแผนก่อนที่จะลงพื้นที่ดำเนินงาน

ทำทรงนิยมซิ่ง'
สร้างชื่อผู้ใช้ของเพจ

ภาพที่ 3.2.1.3 การสร้างสื่อออนไลน์เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายของเด็กแว้น

ภาพที่ 3.2.1.4 การติดต่อพูดคุยกับกลุ่มเด็กแว้นเพื่อดำเนินงาน

แวน ประเทศไทย อยู่ที่ สนามแข่งรถ รัสมิ่
Racing Drag คลอง 14

23 พ.ค. เวลา 9:15 PM • 🌐

เต็มระบบ อาทิตย์ที่ 26 พฤษภาคม สนามรัสมิ่
สายแวนสายแข่ง ห้ามพลาด

LSMβET888... ดูเพิ่มเติม

ภาพที่ 3.2.1.5 การแจ้งกิจกรรมของกลุ่มในสังคมออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 วัสดุอุปกรณ์

กล้องถ่ายภาพ DSLR Nikon D5500

ภาพที่ 3.2.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการถ่ายภาพ กล้อง DSLR Nikon D5500 เลนส์ระยะ 18 – 140 mm.
เลนส์ระยะ 35 mm.

การเลือกใช้กล้องที่มีความเหมาะสมในการลงพื้นที่คือสิ่งสำคัญ ข้าพเจ้าเลือกกล้อง DSLR Nikon D5500 ซึ่งเป็นกล้องดิจิทัลที่มีขนาดเล็กจับถนัดมือในการลงพื้นที่ เลนส์ที่สามารถมีช่วงระยะเลนส์ครบ 3 ช่วง คือเลนส์ 18-140 mm. ทำให้ช่วยในเรื่องของมุมมองที่มีความแตกต่างกันในแต่ละสถานการณ์

ขาตั้งกล้อง

ภาพที่ 3.2.2.2 ขาตั้งกล้องหัวบอล Manfrotto

ขาตั้งกล้องคืออุปกรณ์ที่สำคัญมากในเวลาถ่ายกลางคืนหรือช่วงที่มีแสงน้อย ทำให้สามารถตั้งความเร็วชัตเตอร์ได้นานกว่าปกติ ช่วยให้ภาพไม่สั่นไหว ทำให้ภาพมีความคมชัดมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าใช้ถ่ายภาพอะไหล่ในช่วงเวลากลางคืน โดยการหาอะไหล่ที่มีความสวยงามแล้วตั้งความเร็วชัตเตอร์ให้ช้าลงเพื่อต้องการให้แสงเข้าเพิ่มมากขึ้น ทำให้อะไหล่ดูคมชัดและไม่เกิดการสั่นสะเทือน

ฝ้าดำ

ภาพที่ 3.2.2.3 ฝ้าดำขนาด 1x1 เมตร

ฝ้าดำข้าพเจ้าใช้เป็นฉากหลังเพื่อทำให้ภาพดูมีมิติที่ลึกลงไป ช่วยให้เห็นจุดเด่นจุดรองได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าใช้ฝ้าดำอยู่หลังอะไหล่รถจักรยานยนต์ที่ข้าพเจ้าสนใจ

กล้องฟิล์ม

ภาพที่ 3.2.2.4 กล้องฟิล์ม ฟิล์ม Kodak 200

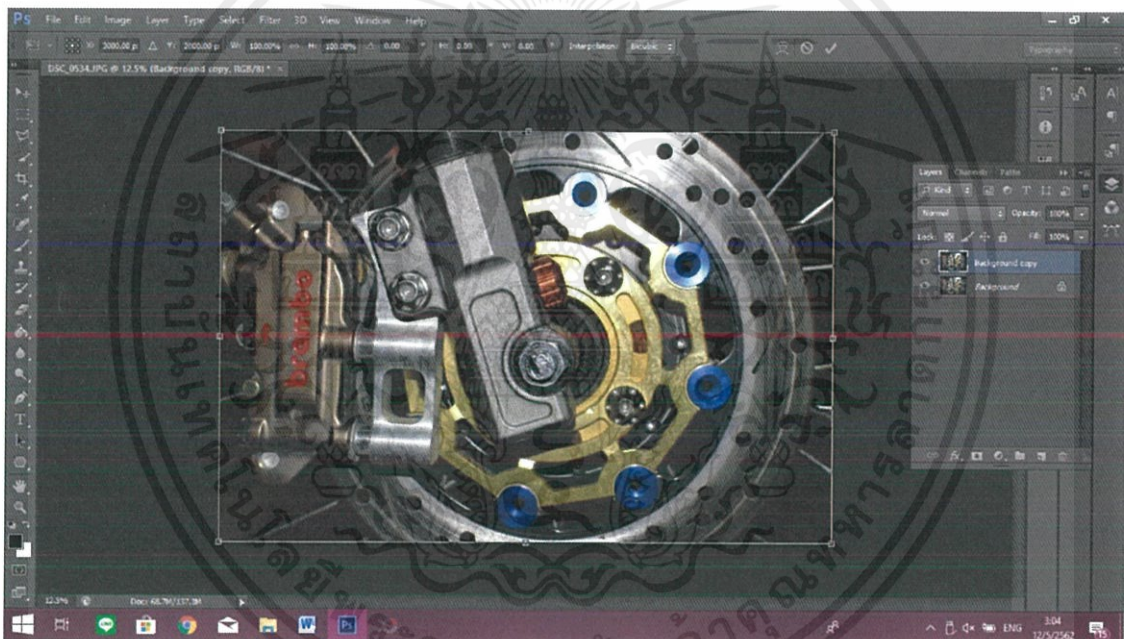
กล้องฟิล์มคือตัวเลือกที่ข้าพเจ้าสนใจด้วยมุมมองของกล้องที่ทำให้เกิดภาพในลักษณะที่แตกต่างจากกล้อง DSLR ทำให้ภาพดูแปลกตา ใช้เสริมในลักษณะของภาพบรรยากาศในการแข่งขันรถจักรยานยนต์ซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 กระบวนการตกแต่งภาพ

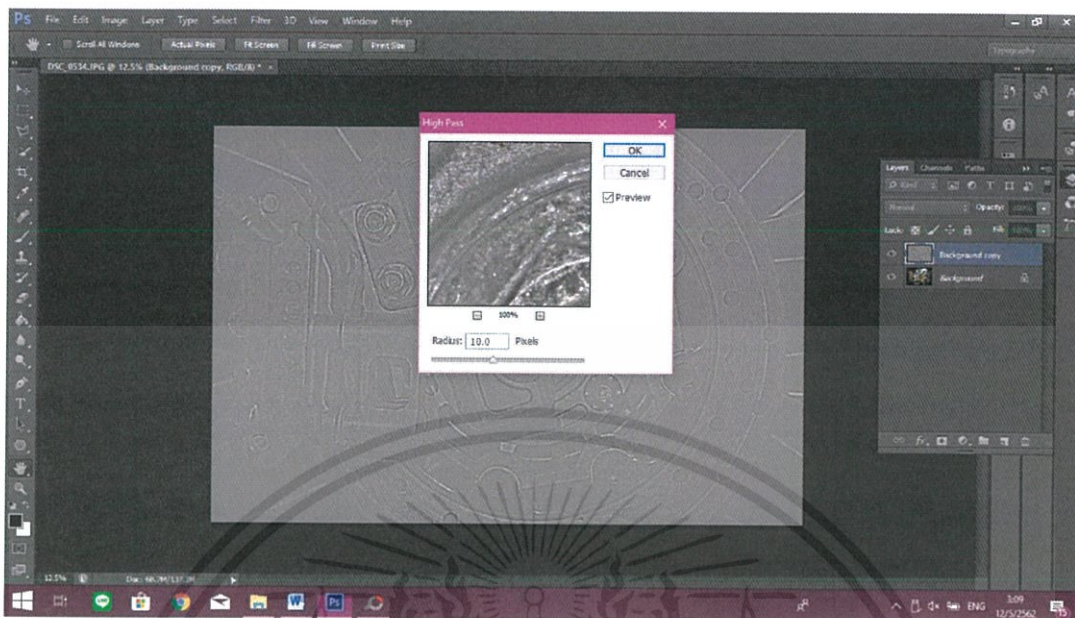
ผลงานทั้ง 3 โครงการ สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือเรื่องของสีที่ดูชัด ดูแล้วมีความเป็นเด็ก เว้น ข้ำพเจ้าจึงเน้นไปที่สีของภาพ เพิ่มสีส้มให้มีความสวยงามและสดใส ในเรื่องของตกแต่ง รถจักรยานยนต์ มีลักษณะการแต่งที่หลากหลายทั้งในด้านของสีที่สดใสดูแล้วมีความน่ารัก สีที่เรียบง่ายแต่มีความสวยงาม คู่สีที่จับคู่กันแล้วมีความลงตัว สีดำที่สร้างความดูคูลให้กับรถจักรยานยนต์ สตีกเกอร์ที่มีสีที่ลวดลายสวยงาม ทำให้ภาพสามารถสื่อถึงภาพบรรยากาศภายในงาน ความเงางามของอะไหล่ที่เมื่อสะท้อนกับแสงจะทำให้เกิดความสวยงามน่าหลงใหล

กระบวนการตกแต่งภาพโดยโปรแกรม Adobe Photoshop CC 2018

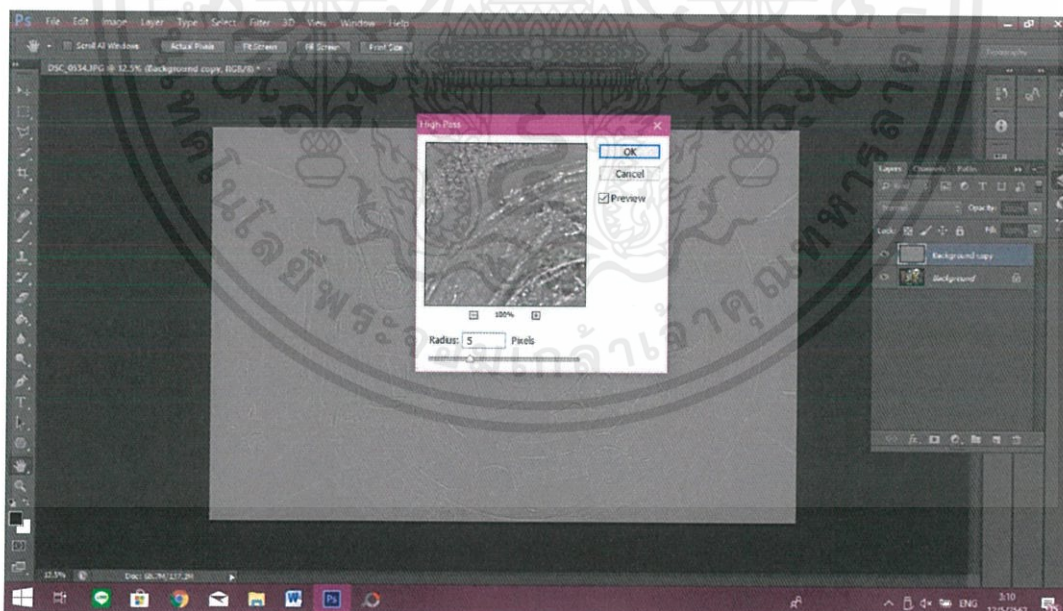
ภาพที่ 3.3.3.1 นำภาพเข้าโปรแกรม Photoshop สร้าง Layer ใหม่เพื่อทำการตกแต่งรูปภาพ

เมื่อได้ Layer ใหม่แล้ว กดเข้าไปที่คำสั่ง Filter แล้วไปที่คำสั่ง Other

ภาพที่ 3.3.3.2 การใช้คำสั่ง Filter

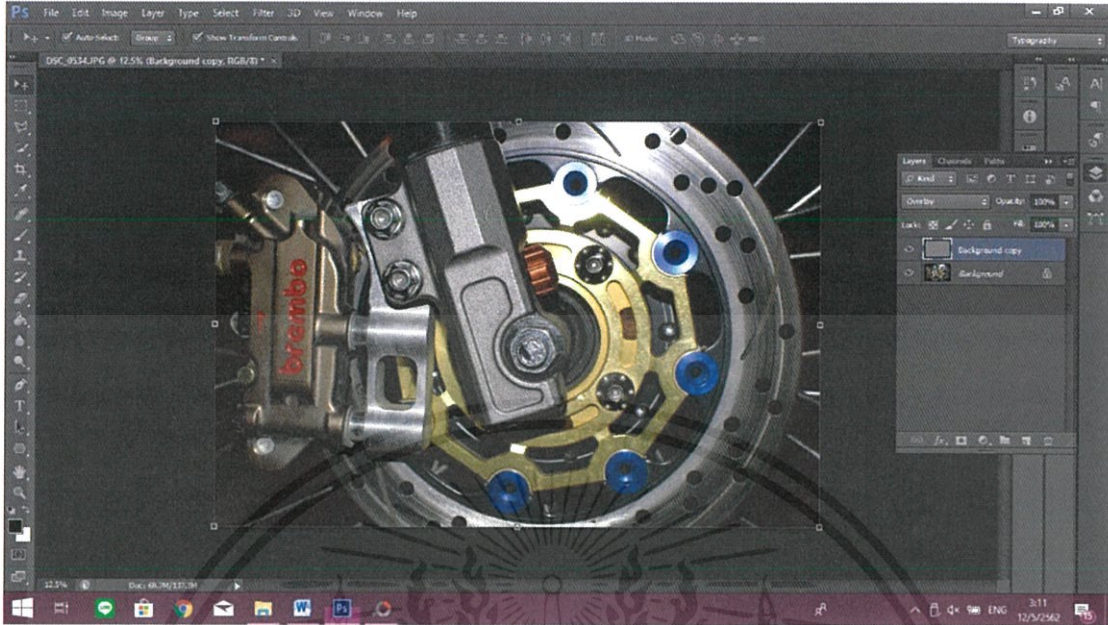
จากนั้นเลือกที่คำสั่ง High Pass เพื่อทำให้ภาพคมชัดมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเลือกความคมชัดเพิ่มขึ้น 5% เพื่อให้ภาพดูตกแต่งมากจนเกินไป

ภาพที่ 3.3.3.3 วิธีการทำให้ภาพคมชัดมากขึ้น

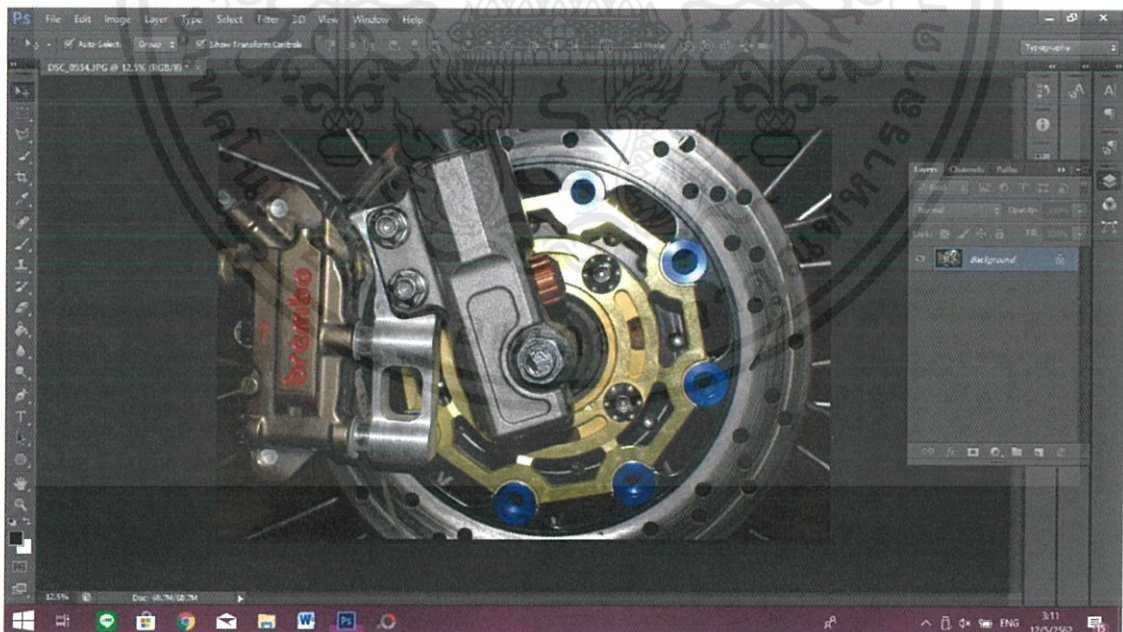
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนั้นให้กดที่คำสั่ง Overlay เพื่อให้ภาพกลับมาเป็นปกติ

ภาพที่ 3.3.3.4 วิธีการทำให้ภาพคมชัดมากยิ่งขึ้น

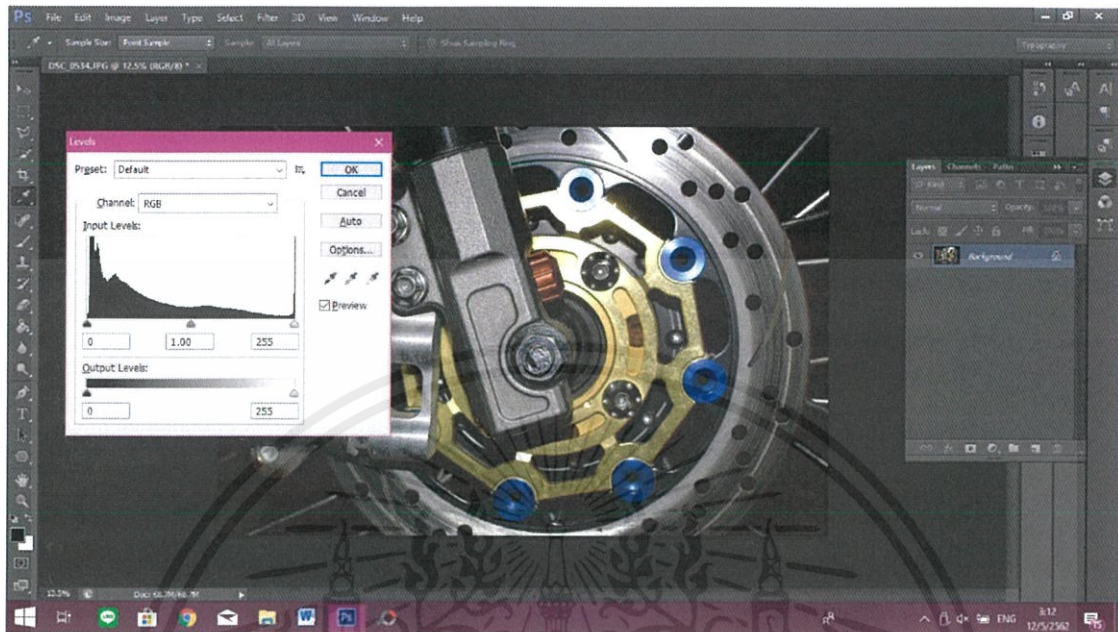
จากนั้นให้ทำการรวม Layer ทั้งสอง Layer เข้าด้วยกันด้วยคำสั่ง Merge Layer เพื่อตกแต่งในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 3.3.3.5 การรวม Layer

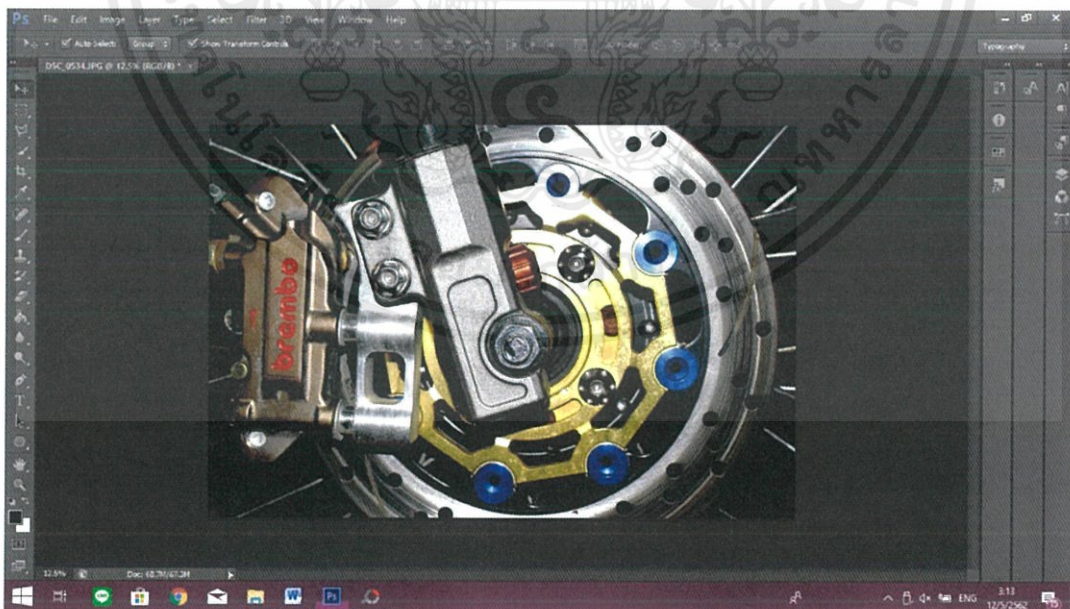
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อรวม Layer เรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าได้เพิ่มความเข้มของสีด้วยคำสั่ง Level เพื่อปรับความเข้มตามความสวยงาม

ภาพที่ 3.3.3.5 การปรับค่าสี

หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้บันทึกภาพเป็นไฟล์ TIFF เพื่อความละเอียดของสีในภาพเหมาะสม กับการพิมพ์ที่มีความสวยงามและสีตรงตามต้นฉบับเดิม

ภาพที่ 3.3.3.6 การบันทึกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.4 กระบวนการพิมพ์งาน

ข้าพเจ้าเลือกพิมพ์ (Print) กระดาษที่มีความเงาในระดับปานกลางหรือกระดาษกึ่งเงากึ่งด้าน (Semi Gloss) ด้วยตัวผลงานของข้าพเจ้าที่มีความเงางาม เป็นลักษณะของอะไหล่ตกแต่งรถจักรยานยนต์ ทำให้ข้าพเจ้าสนใจพิมพ์ลงบนกระดาษดังกล่าว เนื่องจากเมื่อกระทบกับแสงจะทำให้เกิดความแวววาวเข้ากับตัวผลงานของข้าพเจ้า หลังจากการพิมพ์ข้าพเจ้าได้นำผลงานมาติดกับโฟมอัดเพื่อความสวยงามและทำให้กระดาษมีความคงทนมากยิ่งขึ้น ด้วยลักษณะของพื้นที่แสดงผลงานมีความไม่เรียบเนียน โฟมอัดจึงเป็นตัวเลือกที่ข้าพเจ้านำมาเพื่อสร้างความคงทนและส่งเสริมผลงานของข้าพเจ้า

3.3.5 การติดตั้งผลงาน

การติดตั้งผลงานข้าพเจ้าได้ติดตั้งในรูปแบบการกระจายไม่ได้เรียงกันเป็นแถวเพื่อสร้างความน่าสนใจและพุดถึงเรื่องราวที่มีอย่างหลากหลายในวัฒนธรรมของเด็กแว้น ทำให้ภาพดูไม่น่าเบื่อ สามารถเล่นกับภาพที่อยู่อย่างระจัดกระจาย ข้าพเจ้าพิมพ์ผลงานที่มีขนาดแตกต่างกัน มีทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ภาพที่มีขนาดใหญ่เนื่องจากมีร่องรอยภายในภาพที่สามารถสื่อออกมาในเรื่องของวัฒนธรรมเด็กแว้นได้อย่างชัดเจน ภาพในแต่ละโครงการมีความเชื่อมโยงกันในลักษณะของภาพที่มีความคล้ายคลึงกัน ช่วยส่งเสริมกันในด้านของเรื่องราวที่อยากจะนำเสนอในแต่ละโครงการ ภาพอะไหล่ในโครงการที่ 1 บ่งบอกถึงเรื่องราวเอกลักษณ์เฉพาะตนที่เด็กแว้นพยายามสื่อออกมาให้สังคมได้รับรู้ถึงความชอบส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันออกไป โครงการที่ 2 การติดตั้งเล่าเรื่องราวของบุคคลในสังคมของเด็กแว้นที่มีรสนิยม ความชอบ ความคิดและรูปแบบการใช้ชีวิตที่ไม่เหมือนใคร ความสุขในการใช้ชีวิตแบบมีความเสี่ยง เป็นบุคคลที่ถูกสังคมตีตราว่าเป็นขยะของสังคม แต่สิ่งที่เด็กแว้นได้คือความรู้สึกที่บุคคลทั่วไปไม่สามารถรับรู้ได้ โครงการที่ 3 คือการติดตั้งที่มีรูปแบบเป็นระเบียบมากกว่าโครงการที่ 1 และ 2 เนื่องจากภาพที่มีความลงตัวในรูปแบบของอะไหล่และภาพบุคคล จึงทำให้ทั้ง 3 โครงการมีความแตกต่างกันในเรื่องของภาษาภาพที่ข้าพเจ้าพยายามจะสื่อออกมา

ภาพที่ 3.3.5.1 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3.5.2 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.3.5.3 รูปแบบการติดตั้งโครงการที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

การเลือกมุมมองการถ่ายภาพที่แปลกใหม่ สวยงามและมีความแตกต่างจากภาพถ่ายทั่วไป คือสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการกระทำในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าศึกษามุมมองของภาพถ่าย หารูปแบบเพื่อทำให้การดำเนินงานนั้นง่ายขึ้นตรงตามรูปแบบที่ข้าพเจ้าได้วางไว้ อะไหล่รถจักรยานยนต์ที่ถูกตกแต่งนั้นมีความสวยงาม แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการคือองค์ประกอบของภาพทั้งเรื่องของแสง สี มุมมองที่ดูแล้วชวนติดตามน่าหลงใหล จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากในการเล่าเรื่องราวผ่านภาพถ่าย

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้มีทั้งหมด 1 ชุด 7 ภาพ ซึ่งจะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบและทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน

ภาพผลงาน โครงการที่ 1 ทำทรงนิยมซิ่ง (The Subculture of Teenager and Motorcycle in Thailand)

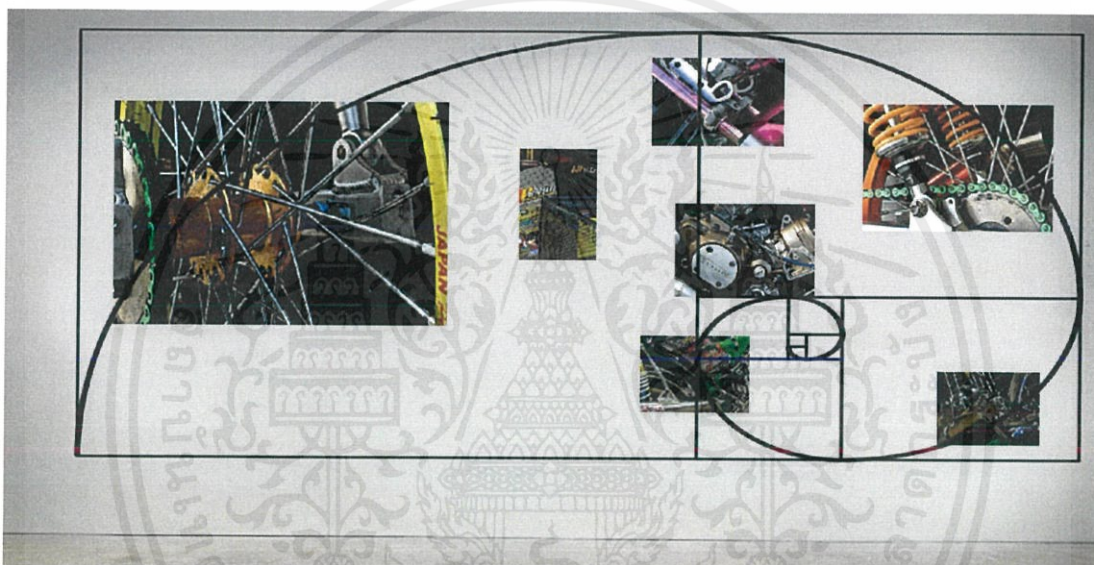

ภาพที่ 4.1 ผลงาน โครงการที่ 1 ทำทรงนิยมซิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

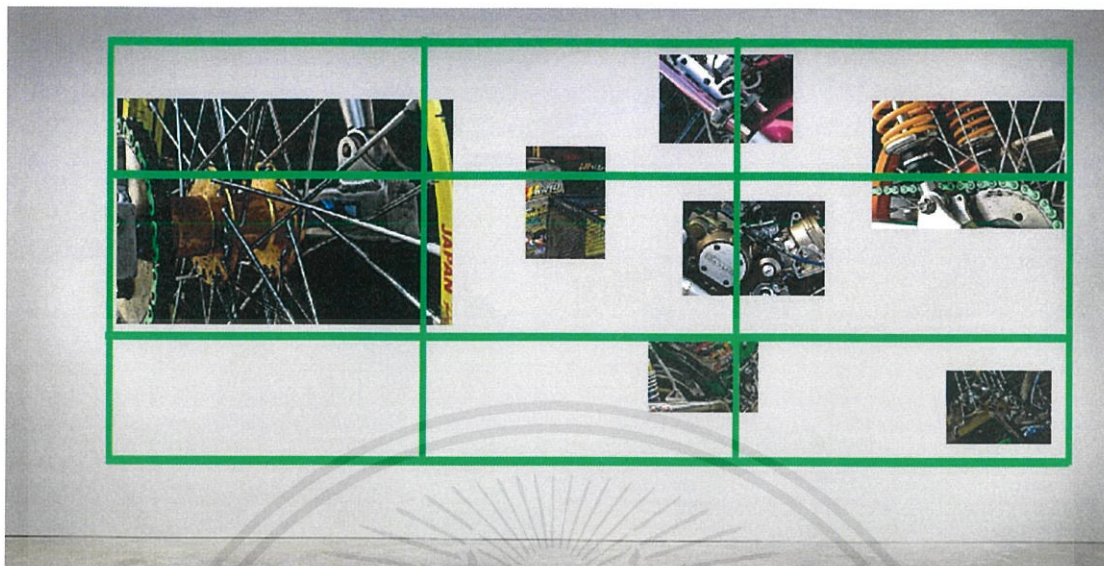
4.1.1 เอกภาพ (Unity)

ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการที่จะแสดงความงามของอะไหล่รถจักรยานยนต์ที่ถูกสร้างขึ้น โดยเด็กแว้น อะไหล่ที่มีความสวยงามน่าหลงใหล ร่องรอยของการซ่อมแซมและตกแต่ง ความภาคภูมิใจและเกิดการยอมรับจากสังคมเด็กแว้นด้วยกันเอง ทำให้ภาพออกมาในลักษณะของอะไหล่ที่สวยงาม มีสีสันอันเป็นที่นิยมในสังคม และบ่งบอกถึงตัวตนได้อย่างชัดเจน ความชื่นชอบที่มีความแตกต่างกันในวัฒนธรรมบ่งบอกถึงความเป็นตัวตน สร้างเอกลักษณ์ของความงามในรูปแบบใหม่ๆ ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเน้นไปที่องค์ประกอบของอะไหล่รถจักรยานยนต์ที่เป็นที่นิยมในกลุ่มสังคมของเด็กแว้น

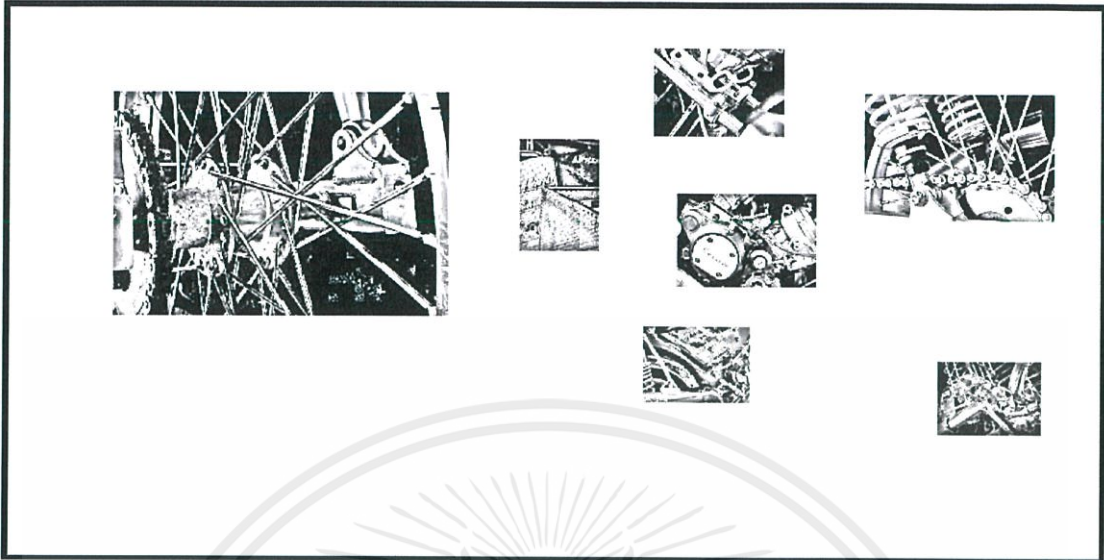
ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 1

ในผลงานจะมีทั้งภาพที่มีขนาดเล็กและภาพที่มีขนาดใหญ่ ข้าพเจ้าตั้งใจให้รูปอะไหล่ด้านซ้ายมือมีขนาดที่ใหญ่กว่าภาพอื่น เนื่องจากมีร่องรอยของการใช้งานและสื่อถึงอารมณ์ของการตกแต่งได้อย่างชัดเจน วงล้อสีทองอันเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มสังคม รสนิยมแฟชั่นของไซ้สีเขียว สร้างรูปแบบของความเป็นค่านิยมในกลุ่มของเด็กแว้น ผสมผสานกับตัวนีโอตกแต่งด้วยสีส้มที่มีความหลากหลาย ทำให้ข้าพเจ้านำรูปนี้มาติดตั้งด้วยขนาดที่ใหญ่กว่าภาพอื่นๆ ภาพที่มีขนาดเล็กลงปางด้านขวาคือภาพอะไหล่ที่เป็นที่นิยมเหมือนกันในกลุ่มเด็กแว้น แต่ด้วยลักษณะของเอกลักษณ์เฉพาะตนที่น้อยลงไป ทำให้ข้าพเจ้าเลือกที่จะทำให้ภาพมีขนาดเล็กลงตามไปด้วย

ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์ห้องค้ประกอบศิลป์ เอกภาพชั้นที่ 2

รูปแบบของการติดตั้งในภาพรวม ข้าพเจ้าติดตั้งรูปในระดับสายตาของคนปกติ อยู่ที่ความสูงจากพื้น 1.60 เมตร เพื่อให้สามารถมองเห็น ได้อย่างชัดเจน ช่องแรกทางด้านขวามือด้านบน ข้าพเจ้าตั้งใจให้ภาพใหญ่อยู่สูงจากระดับสายตาเล็กน้อย โดยกึ่งกลางของภาพอยู่ที่ประมาณ 1.65 เมตร เพื่อให้เกิดความสมดุลในการติดตั้ง ช่องกลางด้านซ้ายมือคือช่องที่เห็นรูปภาพใหญ่ได้มากที่สุดเนื่องจากความสมดุลของภาพที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจให้ด้านซ้ายมีน้ำหนักของภาพใหญ่มากที่สุด ด้านขวาคือภาพเล็กที่มีปริมาณมากกว่า หากแบ่งครึ่งกลางแล้วจะเห็น ได้ชัดว่าฝั่งขวาทั้ง 6 ช่อง จะมีภาพเล็กอยู่ในช่องทั้ง 6 ช่อง จึงทำให้เกิดเอกภาพในการติดตั้งผลงานชุดนี้

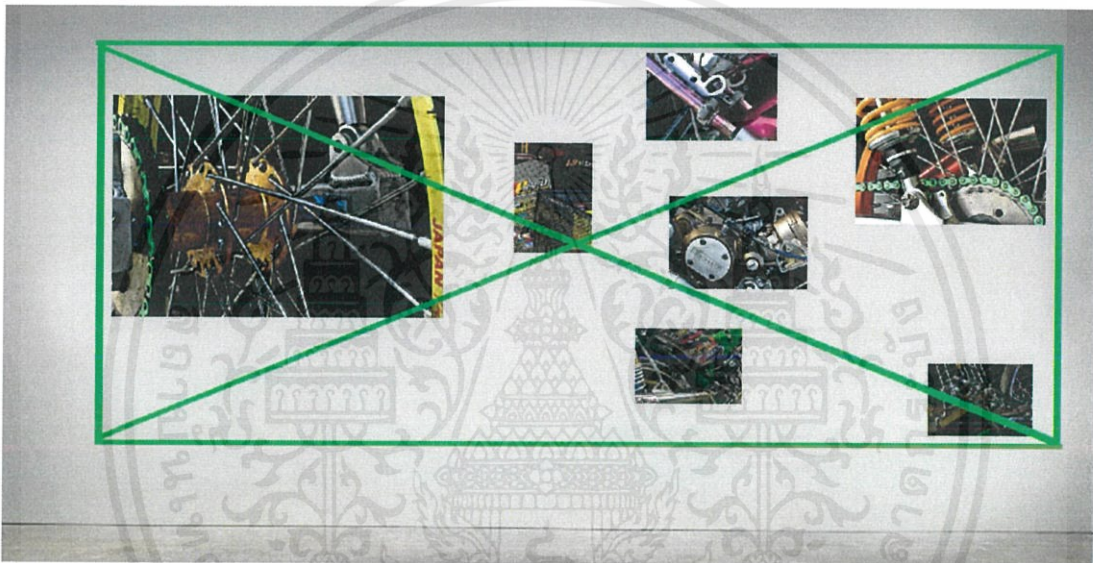

ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์ห้องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 3

เมื่อทำให้ภาพกลายเป็นลายเส้นขาวดำ จะเห็นได้ชัดเจนว่าภาพใหญ่สุดทางด้านซ้าย จะมีภาพพื้นหลังที่เป็นสีดำปริมาณมาก แต่เมื่อเทียบในเรื่องของเอกภาพ ฟังขวาจะมีภาพเล็ก 4 ภาพที่มีพื้นหลังเป็นสีดำปริมาณมากเหมือนกัน จึงทำให้ภาพดูแล้วมีความขัดแย้ง สามารถไปด้วยกันได้ด้วยสีและน้ำหนักของภาพ

4.1.2 คุณภาพ (Balance)

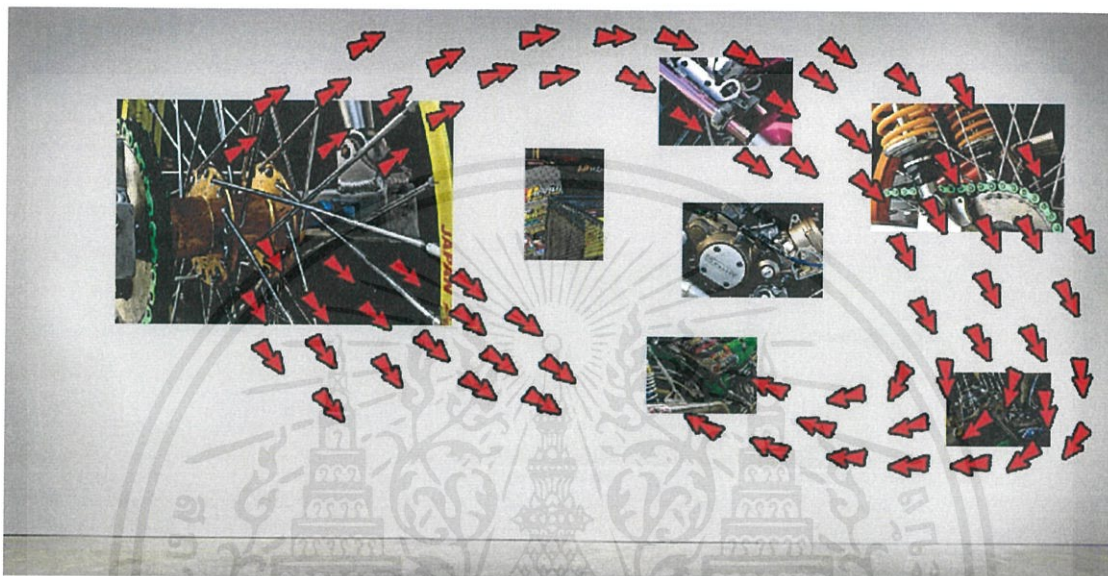
ความสมดุลจะเห็นได้ชัดเจนทั้งในเรื่องของเอกภาพ การติดตั้งภาพที่มีขนาดเล็กและภาพที่มีขนาดใหญ่ ในส่วนของเรื่องความสมดุลข้าพเจ้าได้อธิบายบางส่วนไปในหัวข้อของเอกภาพ เมื่อเจาะลึกลงไปจะเห็นความสมดุลในเรื่องของสี ทิศทางของอะไหล่ที่ข้าพเจ้าได้ติดตั้งเอาไว้ จุดกึ่งกลางเมื่อเทียบน้ำหนักทั้งด้านซ้ายและด้านขวา รายละเอียดในภาพเมื่อมองดูแล้วจะสามารถให้รายละเอียดต่อกันได้ เนื่องจากว่าถ้าหากภาพใหญ่มีรายละเอียดที่น้อย จะทำให้ภาพนั้นหนักไปทางขวา แต่จากภาพจะเห็นได้ว่ารายละเอียด สี สัน การจัดวางภาพเล็กภาพใหญ่นั้นเท่ากัน ทำให้เกิดความสมดุล

ภาพที่ 4.5 วิเคราะห์ห้องประกอบศิลป์ คุณภาพ

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

สิ่งที่นำสายตาในผลงานชุดนี้คือเส้นของซีร็อกจักรยานยนต์ที่มีการกระจายออกไปในทิศทางต่างๆ ภาพใหญ่สุดด้านซ้ายเข้าพาดังใจให้ซีร็อกจักรยานยนต์นำสายตาไปสู่ภาพอื่นเพื่อให้สามารถกระจายสายตาของผู้ชมได้ เมื่อนำสายตาไปสู่ภาพเล็กแล้ว ภาพเล็กในแต่ละภาพเข้าพาดังใจในแบบที่สามารถเชื่อมต่อกันได้ด้วยทิศทางของไหลร์จักรยานยนต์ภายในภาพ

ภาพที่ 4.6 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวขั้นที่ 1

ภาพที่ 4.7 วิเคราะห์ห้องค้ำประกอบคิลป์ การเคลื่อนไหวชิ้นที่ 2

ซึ่งของรถจักรยานยนต์สามารถนำสายตาของผู้ชมได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพนี้เป็นภาพใหญ่เพื่อกระจายสายตาผู้ชมออกไปหาภาพอื่นๆ

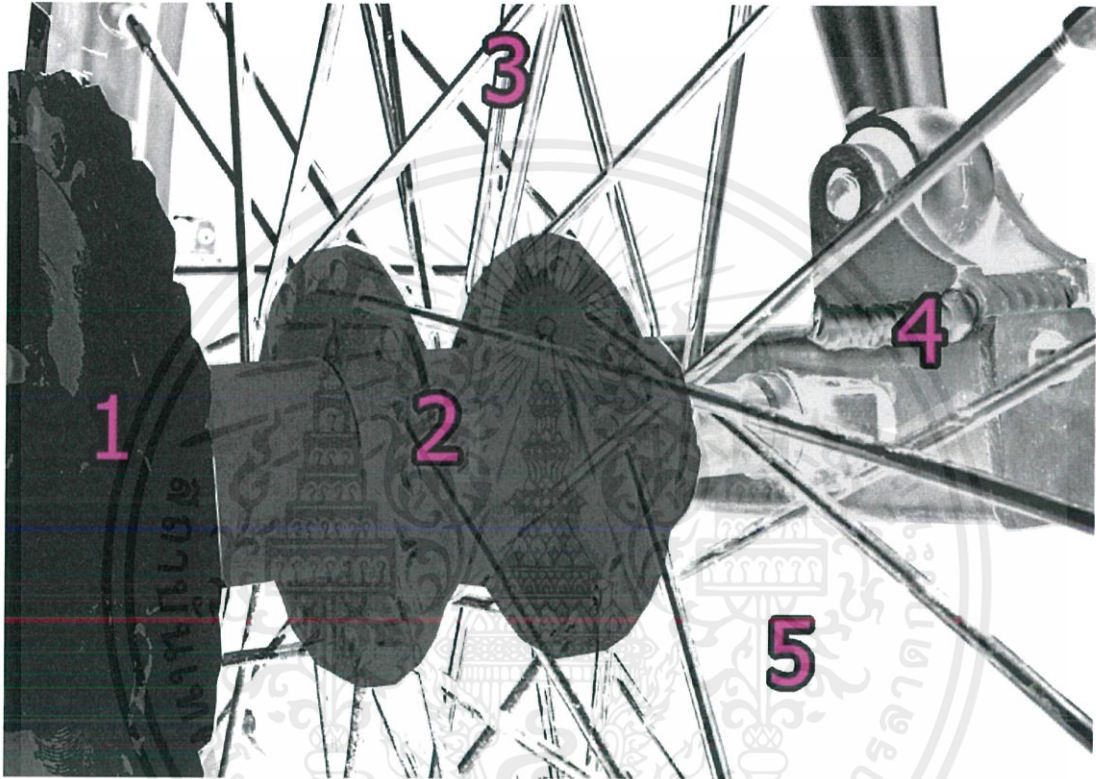

ภาพที่ 4.8 วิเคราะห์ห้องค้ำประกอบคิลป์ การเคลื่อนไหวชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

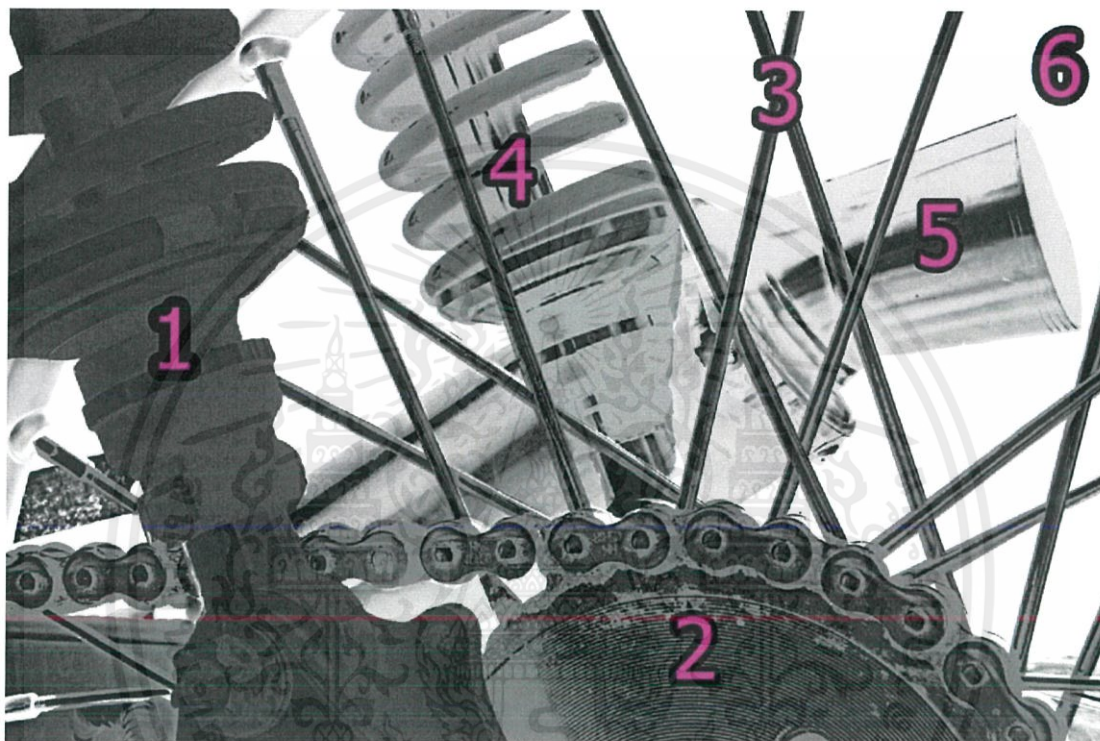
4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นของภาพจะเห็นได้จากสีสันและรูปทรงของอะไหล่แต่งรถจักรยานยนต์ อะไหล่ที่มีสีสัน โดยเด่นจะทำให้ดูเด่นชัดขึ้นมา จากในภาพโซ่มีลักษณะเป็นสีเขียวและอยู่ ด้านหน้า จึงทำให้เป็นจุดเด่น ไ้ระยะจากหน้าไปหลังด้วยมุมมอง Perspective จึงทำให้ภาพนี้มี ระยะหน้า กลาง หลังที่ชัดเจน

ภาพที่ 4.9 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 1

ระยะของภาพที่ 4.10 มีลักษณะการไล่ระยะด้วยอะไหล่ทั้งหมด 5 ชั้น ถ้ามองภาพด้วยสีจะเห็นได้ชัดจากความเค่นของสีสัน อะไหล่ส่วนใหญ่มีลักษณะของความโค้งอยู่ในตัวของอะไหล่ จึงทำให้ภาพนี้ตัวใช้คัพของรถจักรยานยนต์มีความเค่นมากที่สุดเนื่องจากอยู่ด้านหน้าและในระยะ 3 มีลักษณะเป็นสีส้ม นัระยะสายตาเข้าสู่อะไหล่อื่นๆ

ภาพที่ 4.10 วิเคราะห์ห้องคัพประกอบศิลป์ ความเป็นเค่นชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ ผลงานโครงการที่ 1 ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมซิ่ง (The Culture of Teenager and Motorcycle in Thailand)

โดยการวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้น จำเป็นต้องแยกทัศนธาตุเหล่านี้ ออกเป็นอย่างๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะ และหน้าที่ของทัศนธาตุแต่ละอย่างที่มีความเฉพาะตัว

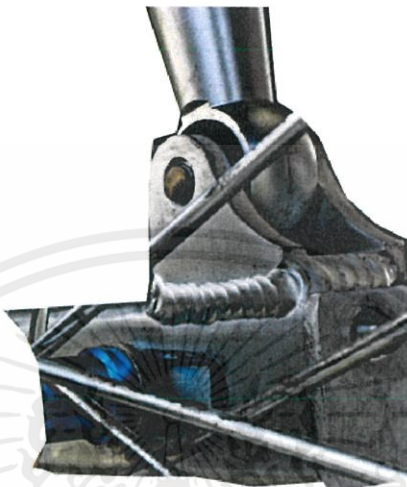
4.2.1 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงของอะไหล่รถจักรยานยนต์ที่เรียกว่าคัมด้อรถจักรยานยนต์ เป็นรูปทรงกระบอก และมีวงกลมรอบทรงกระบอกอีก 1 ชั้น มีการเชื่อมต่อกันระหว่างซี่และด้อรถจักรยานยนต์

ภาพที่ 4.2.1.1 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ก.

ข. รูปทรงของอะไหล่รถจักรยานยนต์เป็นจุดเชื่อมกันระหว่างโช้คอัพกับสวิงอาร์ม มีลักษณะเป็นเหล็ก เชื่อมต่อกันในลักษณะตัว L สร้างความมั่นคงและดูแข็งแรงทนทาน

ภาพที่ 4.2.1.2 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ข.

ค. รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์เรียกว่าโช้คและงาน โช้คเป็นตัวขับเคลื่อนวงล้อของรถจักรยานยนต์ทำให้สามารถเคลื่อนที่ได้ มีรูปทรงแบบโค้งทั้งตัวงาน โช้คและตัวโช้คที่มีรูปทรงกลมอยู่ในตัวเอง ทำให้สามารถเข้ากับล้อของรถจักรยานยนต์

ภาพที่ 4.2.1.3 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ค.

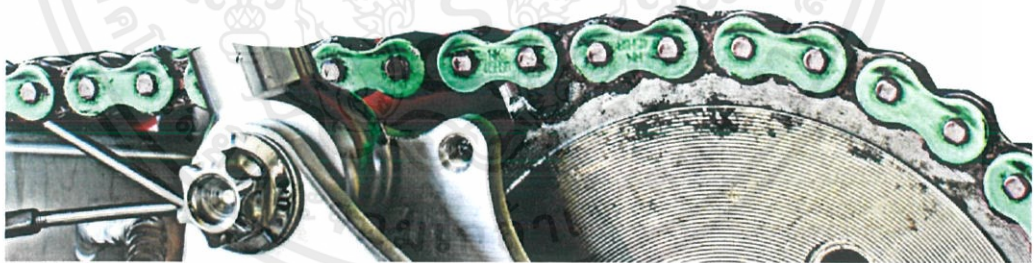
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. ะไหล่รถจักรยานยนต์โซ่คอป มีรูปทรงเป็นเกลียวมีความโค้งอยู่ในตัว วงรอบเหล็กทรงกระบอกที่อยู่ภายใน พร้อมกับน็อตเป็นเกลียวอยู่บริเวณด้านล่าง

ภาพที่ 4.2.1.4 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ง.

จ. รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์โซ่และจานโซ่ในภาพ ลักษณะแบนไปกับตัวภาพ มีรูปทรงกลมอย่างเห็นได้ชัดและทั้ง 2 อะไหล่มีความโค้งภายในตัวเอง

ภาพที่ 4.2.1.5 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ จ.

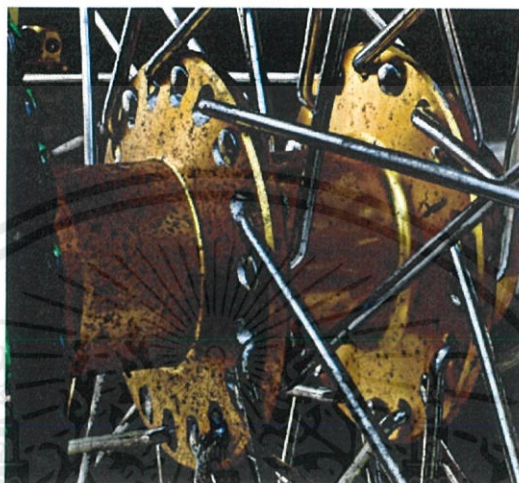
ฉ. รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ที่เรียกว่าท่อรถจักรยานยนต์ ในแต่ละชนิดจะมีความแตกต่างกันอย่างมาก ท่อภายในรูปคือท่อของรถ 4 จังหวะ มีเสียงที่ดัง ตกแต่งจากเจ้าของรถจักรยานยนต์ มีลักษณะเป็นทรงกลม 2 ตอน คือช่วงท่อและปลายท่อ ทำให้ดูเป็นมุมที่พุ่งออกไปทางด้านหลัง ทำให้ภาพดูมีความรวดเร็วและเหมาะกับคำว่าทำทรงนิยมซึ่ง

ภาพที่ 4.2.1.6 รูปทรงอะไหล่รถจักรยานยนต์ชิ้นที่ ฉ.

4.2.2 ลักษณะผิว (Textures)

ก. พื้นผิวของคูลมรจักรยานยนต์สีทองเชื่อมด้วยซีรคจักรยานยนต์ วัสดุของอะไหล่คือเหล็ก ทำให้เวลามีกระแทกจะเกิดร่องรอยของการใช้งาน ภายในภาพจะเห็นได้ว่าคูลมมีร่องรอยของคราบน้ำมันในการใช้งาน ทำให้รู้สึกถึงการซ่อมแซมและตกแต่ง

ภาพที่ 4.2.2.1 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชิ้นที่ ก.

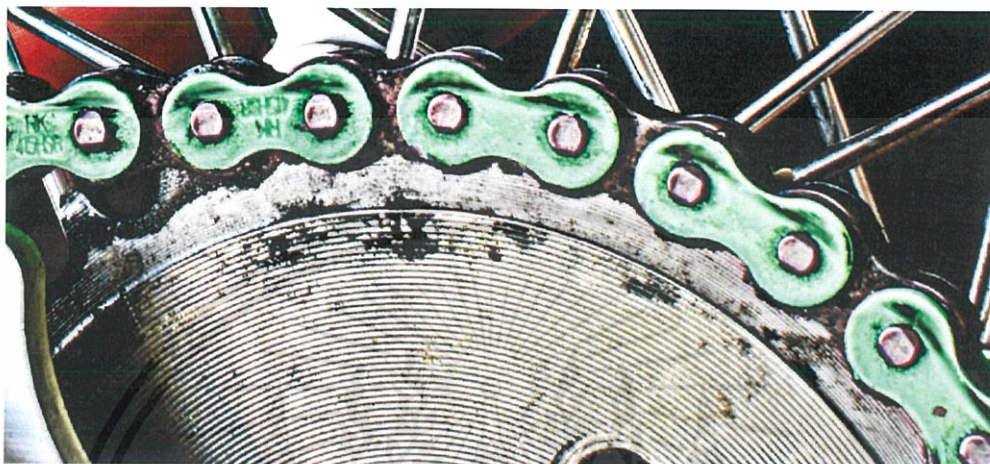
ข. พื้นผิวของการเชื่อมเหล็ก ร่องรอยของการเชื่อมสร้างความน่าหลงใหลด้วยลักษณะของการเชื่อมรูปแบบเกล็ดปลา มีลักษณะการ โต้่งที่เรียงต่อกัน

ภาพที่ 4.2.2.2 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชิ้นที่ ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่รถจักรยานยนต์งานโซ่กับโซ่ ลักษณะร่องรอยของการทำงาน คือรอยขีดข่วนและคราบน้ำมันจากโซ่ที่ติดอยู่บริเวณงานโซ่ พื้นผิวของจารโซ่ที่มีร่องรอยการ ตกแต่งเป็นเส้นรูปวงกลม ทำให้ภาพมีความเข้ากันและไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพที่ 4.2.2.3 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชิ้นที่ ค.

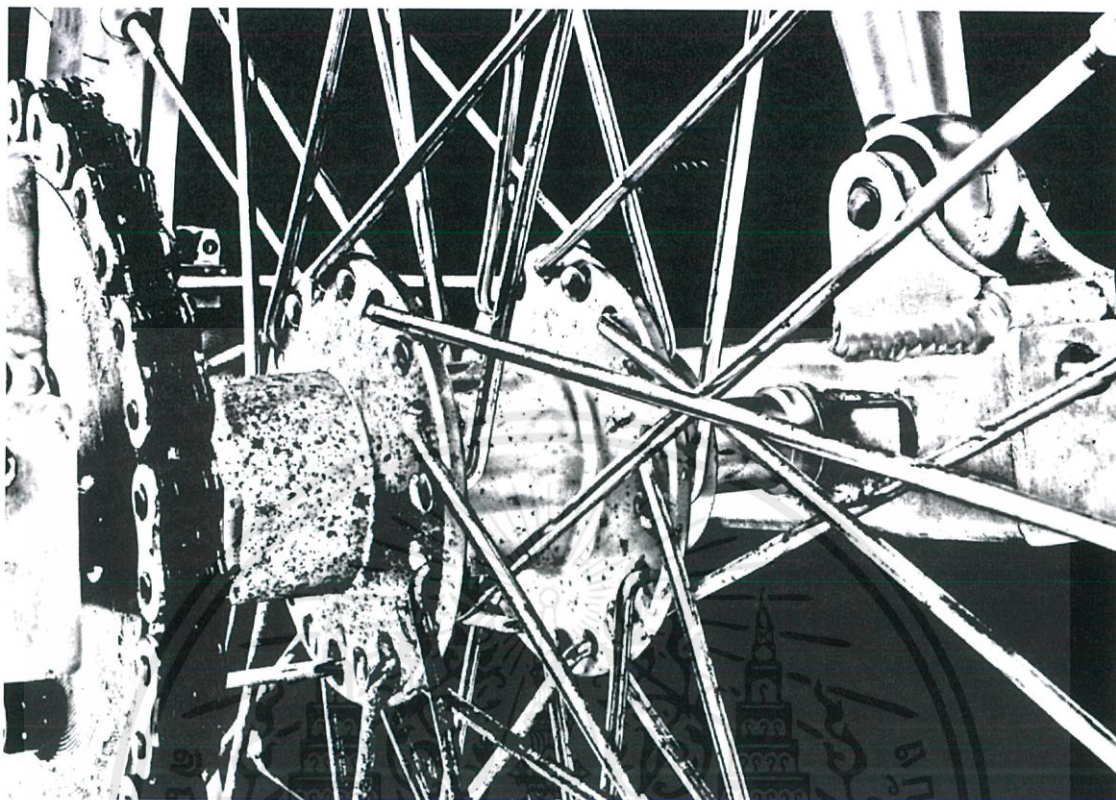
ง. พื้นผิวของท่อรถจักรยานยนต์มีความเงางาม ถูกตกแต่งด้วยสีแดง มีพื้นผิวที่สะท้อนแสง เมื่อกระทบกับแสง

ภาพที่ 4.2.2.4 ลักษณะพื้นผิวของอะไหล่ชิ้นที่ ง.

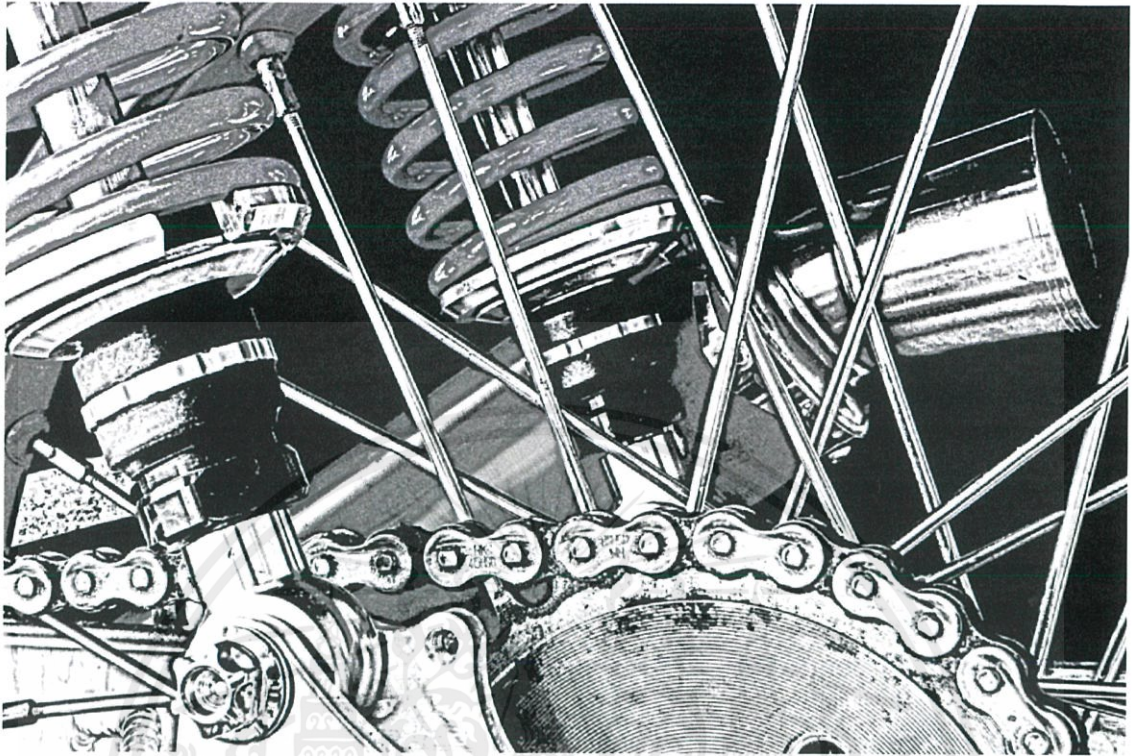
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 เส้น (Lines)

ภาพที่ 4.2.3.1 การวิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ ก.

ก. ภายในภาพส่วนใหญ่เส้นมีลักษณะตรงกับโค้ง ซึ่งเส้นตรงจะเกิดจากซี่ของรถจักรยานยนต์สร้างความแข็ง มันคง พุ่งออกไปในทิศทางต่างๆ ส่วนเส้นโค้งจะเกิดจากชิ้นส่วนของอะไหล่อื่นๆ จึงทำให้มีความนุ่มนวลและแข็งกระด้างอยู่ในภาพ

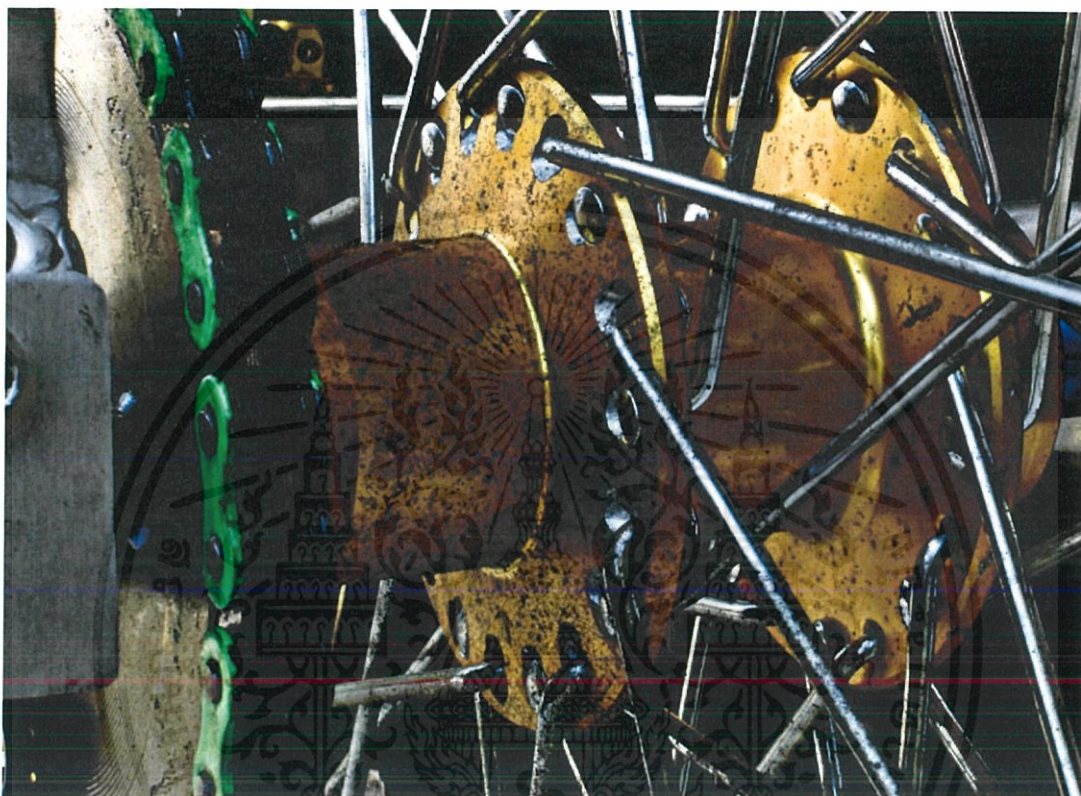

ภาพที่ 4.2.3.2 การวิเคราะห์ผลงานเส้นชั้นที่ ข.

ข. ผลงานชิ้นนี้มีเส้นในลักษณะที่คล้ายคลึงกับผลงานชิ้นที่ 1 เนื่องจากเป็นจุดเดียวกัน แต่เปลี่ยนมุมมองจากภาพที่ลักษณะเป็นมุมมอง Perspective เป็นภาพในมุมมองแบบแบน เส้นภายในภาพมีเส้นหลักๆ ที่รวมกันเป็นรูปทรงคือส่วนของโซ่คัท โซ่รถจักรยานยนต์และท่อ พุ่งไปใน 3 ทิศทาง

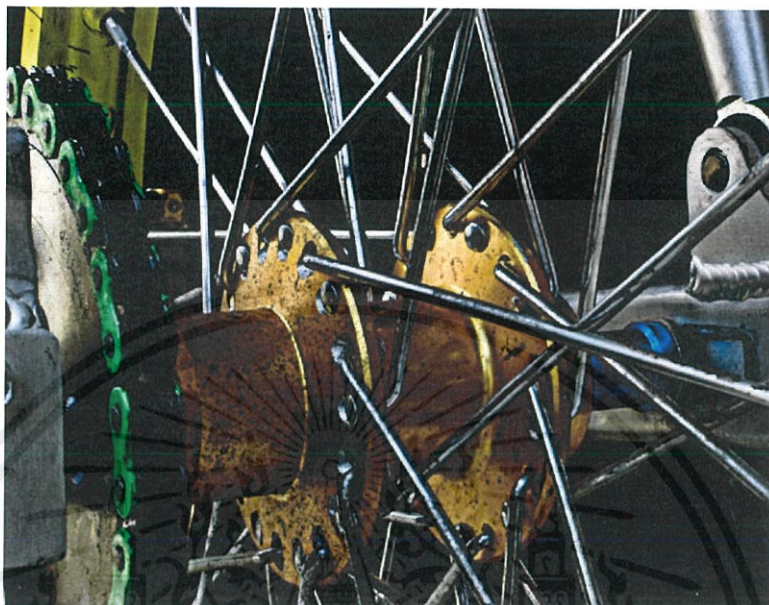
4.2.4 สีและแสงเงา (Colors and Shadows)

ก. ะไหล่ที่เป็นเหล็กหรืออลูมิเนียม เมื่อกระทบกับแสงจะทำให้เกิดความสวยงามน่าหลงใหล กระสะท้อนของแสงกับสายตาผู้ชมทำให้สะดุดตาเห็นร่องรอยของการตกแต่งได้อย่างชัดเจน

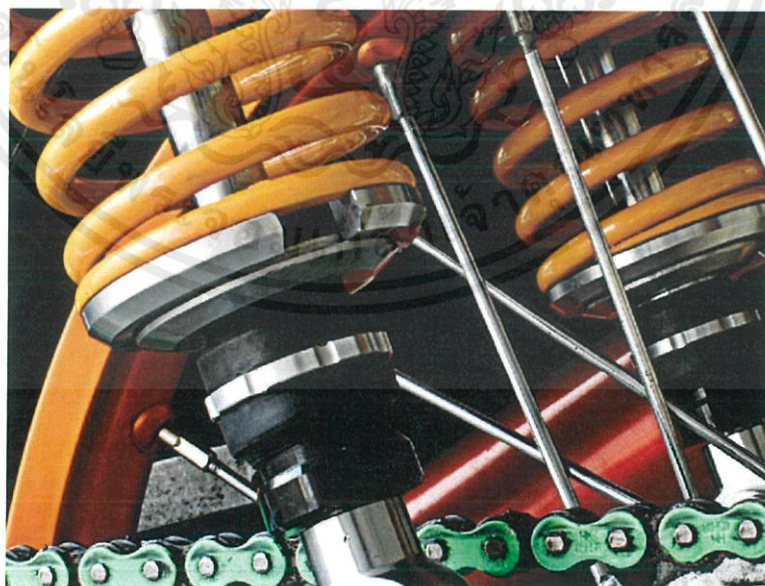
ภาพที่ 4.2.4.1 การวิเคราะห์สีและน้ำหนักแสงเงา ภาพที่ ก.

ข. สีของอะไหล่ที่มีสีสนิมจุดขาดและโคดเค้น ทำให้สามารถดึงสายตาผู้ชมได้เป็นอย่างดี ภายใต้อาภคือช่วงล่างด้านท้ายของรถจักรยานยนต์ มีอะไหล่ที่มีสีสนิมทั้งหมด 4 สีคือ เหลือง เขียว ทองและฟ้า ทำให้มีสีสนิมที่สะดุดตาสร้างความน่าสนใจ

ภาพที่ 4.2.4.2 การวิเคราะห์สีและน้ำหนักแสงเงาภาพที่ ข.

ค. ภาพอะไหล่ชิ้นนี้คือภาพแสงที่ส่องเข้าหาอะไหล่เยอะ ทำให้ภาพอะไหล่มีการสะท้อนจากความเงามและสีสนิม เกิดความงามที่สวยงามจากตัววัสดุของอะไหล่และสีสนิมที่สะดุดตา

ภาพที่ 4.2.4.3 การวิเคราะห์สีและน้ำหนักแสงเงาภาพที่ ค.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

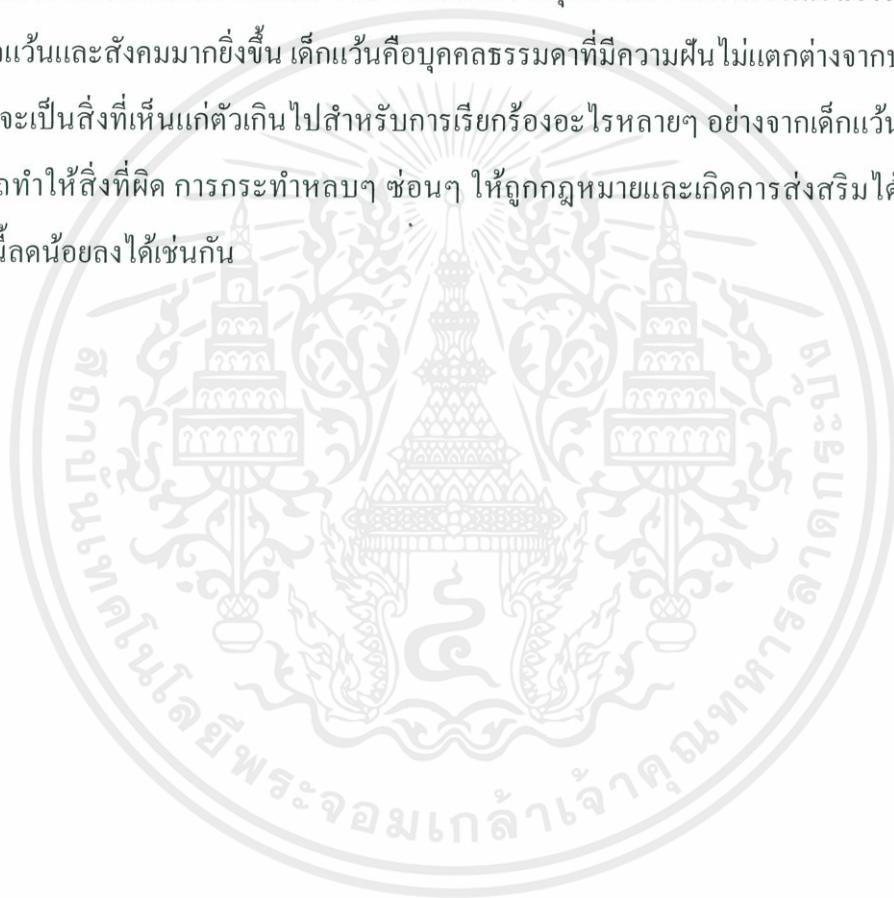
บทสรุป

ทำทรงนิยมซึ่ง (The Subculture of Teenager and Motorcycle in Thailand) พูดถึงกลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มเด็กแว้นที่มีรสนิยมในการขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วและอันตรายบนท้องถนน ชีวิตวัยรุ่นที่มีความชอบที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป ความคิด ทัศนคติและมุมมอง การกระทำที่ถูกสังคมมองในแง่ลบมาตลอด ไม่มีพื้นที่สำหรับความฝันและสิ่งที่เด็กแว้นต้องการ

โดยส่วนตัวที่ข้าพเจ้าได้เป็นเด็กแว้นมาก่อนทำให้ทราบถึงหลายๆ เรื่องราวของเด็กแว้นกระทำ ข้าพเจ้าเลยอยากนำเสนอเรื่องราวของวัยรุ่นที่ชอบและรักในการขับขี่รถจักรยานยนต์ เผยแพร่ความคิดให้สังคมได้รับรู้ถึงเรื่องราวต่างๆ การกระทำดังกล่าวเด็กแว้นต้องการกระทำเพื่อให้เกิดการยอมรับจากสังคมและกลุ่มเพื่อน การมีสถานภาพ ความภาคภูมิใจในช่วงชีวิตที่มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่ตนรักและชื่นชอบ ข้าพเจ้าเป็นคนจังหวัดชลบุรีซึ่งมีชื่อเสียงในเรื่องของเด็กแว้นทำให้ประสบพบเจอมาตั้งแต่สมัยเด็ก มีความรักและชื่นชอบเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์จึงทำให้ต้องการทำงานเกี่ยวกับเรื่องราวของเด็กแว้น โดยการลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูลใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับกลุ่มเด็กแว้นเพื่อต้องการทำงานที่สื่อสารต่อผู้ชมมากที่สุด ข้าพเจ้าสนใจในอะไหล่แต่งที่เกิดการยอมรับภายในสังคมเด็กแว้นแต่ถูกตำหนิในสังคมทั่วไป ทำให้ถ่ายทอดภาพถ่ายออกมาในรูปแบบอะไหล่และชีวิตความรักเพื่อนพ้อง การกระทำของเด็กแว้น

การสร้างผลงานชุดนี้ข้าพเจ้ามีความเต็มใจและพร้อมที่จะทำเป็นอย่างมาก ด้วยความชอบส่วนตัวและชีวิตที่เคยประสบพบเจอผสมกับการถ่ายภาพที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ ทำให้เกิดเป็นผลงานชุดนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้าเลือกอะไหล่ที่เกิดการยอมรับในกลุ่มสังคม บุคคลที่มีตัวตนเป็นต้นแบบ (Idol) ให้กับเด็กแว้น บันทึกภาพด้วยกล้อง DSLR D5500 หลายครั้งที่เจอปัญหาต่างๆ ทั้งเรื่องเวลาสถานที่ สภาพแวดล้อม ทำให้ข้าพเจ้าต้องออกเดินทางหาพื้นที่ใหม่ๆ ได้พบเจอสังคมเด็กแว้นในแต่ละพื้นที่ทำให้ข้าพเจ้าได้พบเห็นมุมมองที่แปลกใหม่มากขึ้น มันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการดำเนินงานและลองเทคนิคใหม่ๆ ในแต่ละรอบของการทำงาน การนำเสนอมุมมองของตนเองที่รู้สึกต่อสังคมที่มีความคิดในแง่ลบต่อเด็กแว้นคือสิ่งที่ยากและมีความท้าทายอย่างมาก จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอผลงานให้มีความชัดเจนทางภาษาภาพมากที่สุด

เด็กแว้นก็คือบุคคลที่มีความคิดที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป ชอบและรักในสิ่งที่ตนทำ รู้ตนเองว่ากำลังทำอะไรอยู่ มีความคิดและความฝันไม่ต่างจากบุคคลทั่วไป ทุกสิ่งทุกอย่างมีสองด้านเสมอ หากลองเปิดใจและทำความเข้าใจกับเด็กแว้น อาจจะได้เห็นมุมมองที่แตกต่างออกไป จากที่ไม่เคยเข้าใจเด็กแว้นเลยแต่อย่างน้อย ก็ทำให้รู้ว่าเด็กแว้นคือใคร แล้วสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นกระทำ เขากระทำไปเพราะอะไร “เด็กแว้นคือผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ” ยังเป็นคำถามที่ข้าพเจ้าก็ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ แต่อย่างน้อยการสร้างสรรคผลงานชุดนี้ขึ้นมา ก็ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจทั้งมุมมองของเด็กแว้นและสังคมมากยิ่งขึ้น เด็กแว้นคือบุคคลธรรมดาที่มีความฝันไม่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป มันอาจจะเป็นสิ่งที่เห็นแก่ตัวเกินไปสำหรับการเรียกร้องอะไรหลายๆ อย่างจากเด็กแว้น แต่ถ้าหากสามารถทำให้สิ่งที่ผิด การกระทำหลายๆ อย่างๆ ให้ถูกกฎหมายและเกิดการส่งเสริมได้ จะช่วยแก้ปัญหาที่ลดน้อยลงได้เช่นกัน

บรรณานุกรม

- ทิพาพร ทานะมัย. 2556. **อัตลักษณ์ของปรากฏการณ์เด็กแว้น**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<https://sd-group1.blogspot.com/2013/01/53241967.html> (วันที่สืบค้น : 15 ธันวาคม 2561)
- ปิ่นปิ่น. 2558. **ปัญหาเด็กแว้น**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :<https://punpunsara.com>
(วันที่สืบค้น : 13 ธันวาคม 2561)
- พิเชฐ ยิ่งเกียรติคุณ. 2555. **ว่าด้วย “อารยธรรมเด็กแว้นซ์” กับการ stereotype ของชนชั้นกลาง**.
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://prachatai.com/journal/2011/04/34054>
(วันที่สืบค้น : 13 ธันวาคม 2561)
- วัฒนา สมัญญา. 2559. **เด็กแว้น**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://i12558widtanaoo.blogspot.com/>
(วันที่สืบค้น : 22 ธันวาคม 2561)
- วารกรณ์ ศิระนันท์. 2560. **เป็นทั้งผู้กระทำและถูกกระทำ เด็กแว้นในฐานะวัฒนธรรมวัยรุ่น**.
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://thematter.co/pulse/steet-racing-as-culture/49808>
(วันที่สืบค้น : 23 มกราคม 2562)
- สกุลยุษ หอพิบูลสุข. 2554. **เด็กแว้นกับเด็กสก็อย**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
www.csbc-law.com/thai-law-insights/scholar-journal/5_Subculture_of_Street_Racing
(วันที่สืบค้น : 15 มกราคม 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมชิง ชั้นที่ 1
เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 160 x 250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมซิ่ง 2

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 120 x 270 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ทำทรงนิยมชิง 3

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 100 x 320 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล นาย พรชัยพล เขมนิพิฐพนธ์
วัน เดือน ปีเกิด เกิดเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2539
สถานที่เกิด เกิดที่โรงพยาบาลแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
ภูมิลำเนา ที่อยู่บ้านเลขที่ 211/6 หมู่ 8 ตำบล พังสุขลา อำเภอ ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี
ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนศรีสุวิข อำเภอบางละมุง
จังหวัดชลบุรี
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนชลราษฎรอำรุง อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี

รางวัลและเกียรติประวัติ

2561 ร่วมแสดงงานนิทรรศการ Bangkok(s) By YQ+ ที่ 6060 Art Space